A 102 a / 102

S. H. LEAGUE

ലക്കം ൨൪൪. മാർച്ച് ൧൯൨൨.

തൊഴിലാളികളുടെ അഭയസ്ഥാനം

(റവ. ഫാ. ഹോമ്മിസ് സി. ഡി.)

St. Joseph's Apostolic Seminary,
ALWAYE.

ലീഗ്രന്ഥങ്ങൾ.

I. ജീവചരിത്രങ്ങൾ.

		ക.	ണ.	സ
ക.	വി. ജോൺബോസ്കോ.	ക	0	0
ഖ.	മനുഷ്യപുത്രൻ.	ക	0	0
ന.	സത്യസഭാപ്രവേശം.	ക	0	0
ര.	വി. ഫിലിപ്പുനേരി.	0	൭	0
ങ.	തിരുഹൃദയപ്രേഷിത.(വി. മാർഗരറ്റു മേരി.)	0	൭	0
ന്യ.	ഫെഡ്റിക്ക് ഓസാനാം.	0	൭	0
ച.	വനിതാദർശം (വി. എലിസബത്തു്)	0	൫	0
വ.	ഒരു കത്തോവും ഒരു വിശ്വാസവും. ...	0	൫	0
ൻ.	മാമ്പത്യമാതൃക.	0	ന	0
ക0.	വി. സെബസ്ത്യാനോസ്.	0	ഖ	ന്യ
കക.	ചാവറകുര്യാക്കോസ് ഏലിയാച്ചൻ. ...	0	ന	0
കഖ.	കാർഡിനൽ ന്യൂമൻ	0	ഖ	ന്യ
കന.	ടൂർസിലെ വിശുദ്ധ മനുഷ്യൻ. ...	0	ക	0
കര.	ആധുനികശതകത്തിലെ കൊച്ചുമാതൃകകൾ.	0	ക	0
കങ.	ജോൺ ഡി ബ്രിട്ടോ.	0	ഖ	0
കന്യ.	ഫാദർ ജോസഫ് വാസ്.	0	ഖ	0

II. ഭക്തിപരം.

ക.	തിരുഹൃദയാനുകരണം.	ക	കഠ	0
ഖ.	രക്ഷാകരരാജനായ ഈശോ.	0	കഖ	0
ന.	സുവിശേഷോപദേശം.	0	കഠ	0
ര.	ഭക്തിമാർഗ്ഗപ്രവേശിക.	0	കഠ	0
ങ.	ദിവ്യകാരുണ്യഭക്തൻ.	0	കഠ	0
ന്യ.	വേദപ്രദീപം.	0	ങ	0
ച.	കർമ്മലനാഥയുടെ ഉത്തരീയം. ...	0	ന	ന്യ
വ.	ഈശോയുടെ കുഞ്ഞുസ്നേഹിതർ. ...	0	ഖ	0
ൻ.	പീഡാനുഭവദർശനങ്ങൾ.	0	ഖ	0
കഠ.	മാതൃമാഹാത്മ്യം.	0	ക	0

Alwaye, Travancore,
S. India.

"S. H. League." No. 244. March.. 1942.

തൊഴിലാളികളുടെ അഭയസ്ഥാനം

(റവ. ഫാ. ഹോമ്മിസ് സി. ഡി.)

പഴയനിയമത്തിൽ: മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ആദിമാതാപിതാക്കന്മാരായ ആദവും ഹാവായും ദൈവാജ്ഞയെ ലംഘിക്കുകനിമിത്തം അവിടുത്തെ ശാപത്തിനു പാത്രമായിത്തീർന്നു. "നിന്റെ നെറ്റിയിലേ വിയർപ്പുകൊണ്ടു നിന്റെ അപ്പം നീ ഭക്ഷിക്കുക" എന്ന ഭയങ്കരശാപവാക്യമാണ് അന്ന് ആദത്തിന്റെ ശ്രവണേന്ദ്രിയങ്ങളിൽ മുഴങ്ങിയതു്. അന്നുമുതൽ ഇന്നുവരേയും ആദത്തിന്റെ സന്താനങ്ങൾ അത്യദ്ധ്വാനംചെയ്തു കാലയാപനം സാധിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു. ആദത്തിന്റെ പ്രഥമസന്താനങ്ങളിൽ കായേൻ ഒരു കർഷകനും ഹാബേൽ ഒരാട്ടിടയനും ആയിരുന്നു. ജലപ്രളയത്തെ അതിജീവിച്ച നോഹ് നിലം ഉഴുത് മുന്തിരിത്തോട്ടം പിടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഒരു കൃഷീവലനായിരുന്നു. പഴയനിയമപുസ്തകം ഒരാവൃത്തി വായിച്ചാലറിയാം യഹൂദന്മാരിൽ ഭൂരിപക്ഷവും തൊഴിലാളികളായിരുന്നെന്ന്. അവരോടു ചെയ്തേക്കാവുന്ന അക്രമത്തേയും അനീതിയേയും ശാസനാപൂർവ്വം നിയന്ത്രിക്കുന്ന നിയമപരങ്ങളായ വേദപുസ്തകഭാഗങ്ങൾ അനവധിയാണ്. ഒരു ഭാഗംമാത്രം ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം. നിയമാവർത്തനം 24-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ ഇങ്ങനെ കാണുന്നു: "നിന്റെ കൂട്ടുകാരൻ നിനക്ക് എന്തെങ്കിലും കടപ്പെട്ടിരുന്നാൽ അതിനു പണയം വാങ്ങുവാനായി അവന്റെ വീട്ടിൽ നീ കയ

റരുതു്.....അവൻ ദരിദ്രനായിരുന്നാൽ അവന്റെ വസ്ത്രത്തോ ടുകൂടി നീ ഉറങ്ങരുതു്. പിന്നെയോ, സൂര്യൻ അസ്തമിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ പണയം നീ അവനു തിരിയെ കൊടുക്കണം. . . . . നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ അതു നിനക്കു നീതി ആയിരിക്കും. നിന്റെ സഹോദരന്മാരിലോ നിന്റെ പട്ടണത്തിലേ പരദേശികളിലോ ഉള്ള ദരിദ്രന്റെയും അഗതി യുടേയും കൂലി നീ വഞ്ചിക്കരുതു്. . . . . അവന്റെ കൂലി അ വനുതന്നെ നീ അവനു കൊടുക്കണം. സൂര്യൻ അതിന്മേൽ അ സ്തമിക്കരുതു്. അവൻ തന്നെത്തന്നെ നിനക്കു വിട്ടു തരുന്നതും അവന്റെ കൂലിക്കുവേണ്ടിയാണു്." (ഉര്: ൧൦–൧൫)

ഇതുപോലെ പ്രസ്താവിച്ചതിൽനിന്നും യഹൂദമതം ദരിദ്രതൊ ഴിലാളിസ്സംരക്ഷണത്തെ എത്രകണ്ടു കാര്യമായി കരുതിയിരു ന്നുവെന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാം. പക്ഷേ, യഹൂദമതത്തിന്റെ സാക്ഷാലുള്ള വില മനസ്സിലാക്കണമെങ്കിൽ, ക്രിസ്താഗമ ത്തിനുമുമ്പു് അന്യമതസ്ഥർ ലോകത്തോടും ലോകരോടും പെരു മാറിയിരുന്നവിധംകൂടെയും നാം അറിയണം. അടിമ വ്യാപാര മായിരുന്ന പൗരാണികകാലങ്ങളിലേ അതി നികൃഷ്ടവും ക്രൂര വുമായിരുന്ന ഒരു ദുരാചാരം. മൃഗങ്ങളെക്കൊണ്ടെന്നവണ്ണം ഈ അടിമകളെക്കൊണ്ടു് യജമാനന്മാർ ജോലി ചെയ്യിച്ചു ധനം സ മ്പാദിച്ചിരുന്നു. സ്ത്രീകളുടേയും ശിശുക്കളുടേയും വൃദ്ധരുടെയും അംഗഹീനരുടേയും ആതുരരുടേയും സ്ഥിതി കേവലം പരി താപകരവും, തൊഴിലാളികളുടെ നില ഏറ്റവും നികൃഷ്ടവും ആയിരുന്നുവെന്നു മുമ്പുക്കിപ്പറയുവാനേ സ്ഥലസൗകര്യം അനു വദിക്കുന്നുള്ളൂ.

പുതിയനിയമത്തിൽ: യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വരവോടുകൂടി യഹൂദമതത്തിനു ചില മാറ്റങ്ങൾ വന്നു. അവിടുത്തെ കാലം മുതൽ ദൈവസ്ഥാപിതമായ ഏകമതം ക്രിസ്തുമതമാണു്. അ തു യഹൂദമതത്തിന്റെ പിൻതുടർച്ചയും പരിപൂർണ്ണതയുമാ ണു്. ഇനി ക്രൈസ്തവവീക്ഷ്യാ "ദൈവവും മനുഷ്യനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധ"മെന്ന അർത്ഥത്തിൽ മറ്റൊരു മതത്തിനും സ്ഥാനമില്ല.

തൊഴിലാളിയായി ജനിച്ച് ഒരു തച്ചന്റെ ജോലിചെയ്ത തൊഴിലാളിയായിത്തന്നെ വളർന്ന യേശുവാണ് ഈ മതത്തിന്റെ സ്ഥാപകൻ. കേവലം ദരിദ്രയും കൈത്തൊഴിൽകൊണ്ടു നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചിരുന്നവളുമായ നസ്രസ്സിലേ മറിയമായിരുന്നു അവിടുത്തെ മാതാവ്; അവിടുത്തെ വളർത്തുപിതാവ് ഒരു ഗ്രാമീണ തച്ചനായിരുന്ന യൗസേപ്പായിരുന്നു. സാധുക്കളോടും തൊഴിലാളികളോടുംകൂടെയായിരുന്നു യേശുവിന്റെ വാസം. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണല്ലോ ഒന്നിലധികം പ്രാവശ്യം അപ്പവും മീനും വർദ്ധിപ്പിച്ച് അനേകായിരങ്ങളെ അവിടുന്നു സംതൃപ്തരാക്കേണ്ടിവന്നതും. മീൻപിടിത്തം തൊഴിലാക്കിയിരുന്ന സാധുക്കളെയാണു താൻ സ്ഥാപിക്കുവാൻ വന്ന മതത്തിന്റെ അസ്തിവാരക്കല്ലായി അവിടുന്നു നിയമിച്ചതു്.

"വേലക്കാരൻ തന്റെ ആഹാരത്തിന് അർഹനാകുന്നു" എന്നതു ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രബോധനം. എന്നാൽ ഇതിൽ കൂടുതലായി ഒന്നുകൂടെ അവൻ അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് അവിടുന്നു പറയുന്നു. അതു് എല്ലാവരുടെയും ദയാപൂർവമായ ഒരു മനോഭാവമാണു്. "ഇതരർ നിങ്ങളോടു് എങ്ങനെ പെരുമാറണമെന്നു നിങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ, അപ്രകാരം നിങ്ങൾ അവരോടും പെരുമാറുവിൻ." "ധനവാന്മാരുടെ അഹംഭാവത്തെ താഴ്ത്തുകയും പാവങ്ങളെ ധൈര്യപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ വാക്യത്തിന്റെ വ്യാഖ്യാനം ആവശ്യമില്ല" എന്നതേ കാർഡിനൽ മാനിംഗ് പറയുന്നതു്. ദരിദ്രരെ "അനുഗ്രഹീതർ" (മ. ൪. ൩) എന്നാണ് യേശു വിളിക്കുന്നതു്; അജ്ഞാനത്തിലും ദുഃഖത്തിലും ഇരിക്കുന്നവരെയാണ് യേശു തന്റെ പക്കലേക്കു ക്ഷണിക്കുന്നതു് (മ. ൧൧. ൨൮). അതുകൊണ്ടു ക്രിസ്തുമതം ദരിദ്രഗണത്തിന്റെ—തൊഴിലാളികളുടെ—ഒരു രക്ഷാകേന്ദ്രമാണ്.

സഭോപിതാക്കന്മാരുടെ കാലത്തു്: ക്രിസ്തുവിന്റെകാലത്തെ അടുത്തനൂറ്റാണ്ടുകളിൽ പിതാക്കന്മാരുടെ കാലമാണ്. അവരും സാധുസംരക്ഷണത്തിൽ സവിശേഷമായ ശ്രദ്ധ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്. അവരിൽ ചിലരുടെ വാക്യങ്ങളെ ഇവിടെ ഉദ്ധരിക്കാം:

"വയറിലേക്കുചെല്ലുന്ന ക്ഷ്യപേയങ്ങളെ, ഇതരാംഗങ്ങൾക്കു വിതരണം ചെയ്യുകൊടുക്കാതെ, വയറുതന്നെ എല്ലാം ശേഖരിച്ചുവച്ചാൽ, അതു് എപ്രകാരം ശരീരം മുഴുവനും ഹാനികരമായിഭവിക്കുമോ, അപ്രകാരംതന്നെ ധനവാന്മാർ തങ്ങളുടെ വസ്തുവകകളെ ഒരുത്തക്കുംകൊടുക്കാതെ സൂക്ഷിച്ചുവയ്ക്കുന്നതു് അവർക്കും അന്യർക്കും നാശകാരണമാണു്." (P. G. 61, 68) "നീതിവിരുദ്ധമായ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടെ ചരിക്കാതെ ഒരുവനും അത്ര എളുപ്പത്തിൽ ധനവാനായിത്തീരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടാണു് മിശിഹാ, 'അനീതിയുടെ ഈ ധനം തീർന്നുപോകുമ്പോൾ തങ്ങളുടെ നിത്യകൂടാരങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ അവർ കൈയ്ക്കൊള്ളേണ്ടതിനായി അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങൾ സ്നേഹിതന്മാരെ ഉണ്ടാക്കികൊൾവിൻ' എന്നു് അരുളിച്ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്; ഒരുവൻ അനന്തരാവകാശം വഴിക്കു ധനം സമ്പാദിച്ചുവെന്നു പറഞ്ഞാൽ, അവന്റെ പിതാവിനു് ആ ധനം അന്യത്തിൽനിന്നല്ല കിട്ടിയതെന്നു നാം ധരിക്കണം; നമുക്കു മുമ്പായി നമ്മുടെ ധനത്തെ കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരുന്നവരിൽ പലരും അന്യരിൽനിന്നു്, ഓരോപ്രകാരത്തിൽ, അപഹരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കണം; ഒരുവനെ ധനികനും അപരനെ ദരിദ്രനുമായിട്ടു് ദൈവം, ആദിമുതൽതന്നെ, സൃഷ്ടിച്ചില്ല; ഒരുവനു് അധികാരം കൊടുക്കുകയും അപരനെ ധനസമ്പാദനശ്രമത്തിൽനിന്നു മുടക്കുകയും ചെയ്തിട്ടില്ല; ദൈവത്തിന്റെ ഔദാര്യവും നന്മയും കാരുണ്യവും എല്ലാവരുടേതുമാണു്; . . . . ആകാശവും ഭൂമിയും, സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രങ്ങളും വായുവും മഴയും എല്ലാവർക്കുമാണു്; . . . . . അവിടുന്നു് എല്ലാവരിലും കണ്ണും ഇതരാവയവങ്ങളും സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; ഇതു നമ്മെ വിനയം പഠിപ്പിക്കുന്നതിനാണു്; അതുകൊണ്ടു തന്റെ ധനത്തെ അന്യർക്കായി വിതരണംചെയ്യുന്നെങ്കിൽ ധനികൻ നല്ലവനാണു്. . . . . " (John Chrysostom:) "സ്നേഹത്തിന്റെ പ്രമാണം ചെറുപ്പം മുതൽതന്നെ നീ അഭ്യസിക്കുന്നുവെന്നും, നിനക്കായി നീ എടുക്കുന്ന തോതനുസരിച്ചു് അന്യർക്കും കൊടുക്കുന്നുവെന്നും നീ പര

യുന്നതു ശരിയെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ നിന്റെ അധീനതയിലുള്ള ഈ ധനമെല്ലാം എവിടെനിന്നാണ്? സാധുസംരക്ഷണം, നിശ്ചയമായും, പണപ്പെരുപ്പത്തെ കുറയ്ക്കാതിരിക്കയില്ല; അതു കൊണ്ടു തന്റെ സഹോദരനെ തന്നെപ്പോലെതന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന ഒരുവനു തന്റെ സഹോദരനുള്ളതിൽ കൂടുതൽ ഉണ്ടാവാൻ ന്യായമില്ല; നീ എത്രകണ്ടു ധനവാനായിരിക്കുന്നുവോ, അത്രകണ്ടു സഹോദരസ്നേഹത്തിൽ നീ കുറവുള്ളവനാണ്. ഓരോരുത്തനും അവനവനു ആവശ്യമുള്ളതുമാത്രം എടുത്തുകൊണ്ടു ബാക്കിയുള്ളതു ദരിദ്രർക്കുണ്ടെങ്കിൽ കിടന്നുഴലുന്നവർക്കു കൊടുത്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ധനികനെന്നും ദരിദ്രനെന്നുമുള്ള വ്യത്യാസം ഉണ്ടാകയില്ലായിരുന്നു" (Basil. P. G. 31. 275, 278). "അനേകായിരങ്ങൾ അപ്പമില്ലാതെ മുട്ടി നട്ടം തിരിയുമ്പോൾ, മറ്റു ചിലർ മണിമേടകളിലിരുന്നു തിന്നുകൂടിച്ചു മദിച്ചുല്ലസിക്കുന്നതു് മൗഢ്യവും ലജ്ജാവഹവുമാണ്." (Clement of Alex. P. A. 8, 543) "നീ കുറച്ചുകൊണ്ടു തൃപ്തനായിരിക്കുക; നിന്റെ ആഡംബരത്തിനുള്ളതു സാധുക്കളുടെ ആവശ്യത്തിനുള്ളതാണ്; ആവശ്യംകഴിഞ്ഞു് ആഡംബരത്തിനുകൂടിയുള്ളവർ സാധുക്കളുടെ 'അന്നന്നയപ്പ'മാണു കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതു്." (St. Aug.)

ഈ സിദ്ധാഗ്രണികളുടെ വാക്കുകളുടെ മൂർച്ചകൊണ്ടു് അവർ 'സ്ഥിതിസമത്വ'വാദികളാണെന്നുകൂടി, സ്ഥിതിസമത്വപക്ഷവാദികൾ ജല്പിക്കാറുണ്ടു്. അതു വെറും അന്ധഹസ്തി ന്യായേനയുള്ള ഒരു വാദമെന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ നിലയ്ക്കും വിലയ്ക്കുമനുസരിച്ച മാന്യമായി ജീവിക്കുന്നതിനു് ആവശ്യമുള്ളതിൽ കൂടുതലായി എന്തെങ്കിലുമുണ്ടെങ്കിൽ, അതു് ആഡംബരത്തിനു ചെലവാക്കാതെ സാധുക്കൾക്കും കൂലിവേലക്കാർക്കും അവരർഹിക്കുന്നവിധത്തിൽ കൊടുക്കണമെന്നേ അവർ പറയുന്നുള്ളൂ.

മദ്ധ്യശതകങ്ങളിൽ: സഭാപിതാക്കന്മാരുടെ കാലം കഴിഞ്ഞു് ക്രസ്താബ്ദം പന്ത്രണ്ടാംനൂറ്റാണ്ടിന്റെ ഉദയംവരെയുള്ള കാലയളവിൽ

സഭ സാധുസംരക്ഷണസംബന്ധമായി ചെയ്തിട്ടുള്ള സേവനങ്ങൾ അവിസ്മരണീയങ്ങളാണ്. സഭയ്ക്കു ക്രിസ്തീയ സാമ്രാജ്യങ്ങളുടെമേൽ അധികാരമുണ്ടായിരുന്ന മദ്ധ്യയുഗങ്ങളിലേതിനെക്കാൾ മെച്ചമേറിയ ഒരവസ്ഥ, ക്രൂരിക്കാരനു പിന്നീട് കൈചേർന്നിട്ടില്ലെന്നു ചരിത്രപരായണന്മാർ ഇന്നു സശിരഃകമ്പം സമ്മതിക്കുന്നു. "അന്നു ദുർഭിക്ഷം ഉണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യം ഇല്ലായിരുന്നു" എന്നതേ ഡബ്ലിയു. സി. ഒക്കോണൽ പറയുന്നതു്.

ഗിൽഡുകൾ: മദ്ധ്യശതകങ്ങളിൽ, തൊഴിലാളികളുടെ സ്ഥിതി സുരക്ഷിതമാക്കുന്നതിനായിട്ട്, സഭ, ഗിൽഡുകൾ– തൊഴിലാളിസ്സംഘങ്ങൾ–മുഖേനയാണു പ്രധാനമായി ശ്രമിച്ചുപോന്നതു് ഓരോ സംഘത്തിനും ഓരോ വിശുദ്ധൻ സംരക്ഷകനായി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. ക്രമാതെയും ഓരോ സംഘത്തിനുമുണ്ടായിരുന്നു, ഒരു യഥാർത്ഥസ്നേഹിതന്റേയും ഉപദേഷ്ടാവിന്റേയും സ്ഥാനം വഹിച്ചിരുന്ന ഒരു വൈദികൻ. ഇംഗ്ലണ്ടിൽത്തന്നെ മദ്ധ്യശതകത്തിൽ, ഒരു കാലത്തു്, നൂറ്റൊന്നു ഗിൽഡുകൾ ഉണ്ടായിരുന്നതായി ചരിത്രത്തിൽ കാണുന്നു. സന്ന്യാസിവൈദികന്മാരുടെയോ ഇടവകവൈദികന്മാരുടെയോ നേതൃത്വത്തിലാണു് അവ നടത്തിവന്നിരുന്നതു്. തൊഴിലാളികളും കച്ചവടക്കാരുമായിരുന്നു അവയുടെ അംഗങ്ങൾ. ഗിൽഡിലേ അംഗങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കുവേണ്ട വിദ്യാഭ്യാസം നല്കുക, വിനോദപ്രദങ്ങളായ നാടകങ്ങളഭിനയിച്ചു ഗ്രാമവാസികളിൽ വിജ്ഞാനവും ആഹ്ലാദവും വരുത്തുക ഇവയായിരുന്നു ഈ ഗിൽഡുകളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളിൽ ചിലതു്. വേലചെയ്യുന്ന സമയത്തെസ്സംബന്ധിച്ചു്, ആഹാരവിഹാരാദികൾക്കായി എട്ടുമണിക്കൂർ, നിദ്രയ്ക്ക് എട്ടുമണിക്കൂർ, വേലയ്ക്ക് എട്ടുമണിക്കൂർ എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു ഗിൽഡുനിശ്ചയം. ആണ്ടുവട്ടമുള്ള എല്ലാ ശനിയാഴ്ചദിവസങ്ങളിലും ഉച്ചകഴിഞ്ഞു വേലക്കാക്ക് ഒഴിവുനല്കണമെന്നും, ഓഹ് ഞായറാഴ്ചകളുൾപ്പെടെ നൂറുദിവസങ്ങളോളം അവധി അനുവദിക്കണമെന്നും അവർ വാദിച്ചു. ദരിദ്രക്കു തൊഴി

ലാളിസ്സംഘങ്ങളിൽനിന്നു നല്കപ്പെട്ടിരുന്ന മുഴു അതുസ്ഥലത്തെ വികാരിയെയോ ഗിൽഡുമാനേജരെയോ കാണിക്കുന്നപക്ഷം അവക്കു ഭിക്ഷ ഭക്ഷണമായിത്തന്നെ കൊടുക്കുന്നതിനും ഏർപ്പാടുണ്ടായിരുന്നു. ഗിൽഡിലേ ഏതെങ്കിലും അംഗങ്ങൾ ആതുരരായിബ്ഭവിക്കുമ്പോൾ ഇതരാംഗങ്ങൾ ശക്ത്യനുസരണം അവരെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും അവക്കുവേണ്ട സാഹായ്യസഹകരണങ്ങൾ നല്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

16–ാം നൂറാണ്ടിൽ വന്ന മാറ്റം: ഈ സൗഭാഗ്യാവസ്ഥക്ക് ഏ. ഡി. ഫ്രാ൦൦–ാ മാണ്ടോടുകൂടെ ഒരു മാറ്റം വന്നു. ഉടനെ പ്രസിദ്ധമായ പരിവർത്തനബഹളമാണ് ഈ മാറ്റത്തിനു കാരണമായിത്തീർന്നതു്. ഓരോ വ്യക്തിക്കും യുക്തമെന്നു തോന്നുന്നവണ്ണം വി. ഗ്രന്ഥത്തെ വ്യാഖ്യാനം ചെയ്യാമെന്നുള്ള ലൂതറിന്റെ പ്രഖ്യാപനം മതനിഷ്പക്ഷതയ്ക്കു വഴിതെളിച്ചു. അതോടുകൂടെ സഭ ഛിന്നഭിന്നമാക്കപ്പെട്ടു.

സഭയുടെ പരിപാവനങ്ങളും സനാതനങ്ങളുമായ പഠനങ്ങളെ ചോദ്യംചെയ്യുകൊണ്ടു് ആവിർഭവിച്ച ആ പടയേറ്റത്തോടു് വിജയപൂർവം എതിരിടുന്നതിനു സഭ തന്റെ സർവ്വശ്രദ്ധയും തിരിച്ചിരുന്ന ആ കാലയളവിൽ ലോകത്തിന്റെ സാമ്പത്തികസിദ്ധാന്തത്തിനും പ്രത്യക്ഷമായ അന്തരം വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. "മത"ത്തിന്റെ ധനം യഥേഷ്ടം വിനിയോഗിക്കാമെന്നൊരു ധാരണ "മുതലാളി"കളുടെ ഇടയിൽ കടന്നുകൂടി. തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ടു കഠിനജോലി ചെയ്യിച്ചു കഴിയുന്നിടത്തോളം ആദായമെടുക്കുന്നതിനു് അവർ പ്രോത്സാഹിതരായി. തന്നിമിത്തം, കൂലിക്കാരന്റെ ന്യായ്യമായ അവകാശങ്ങൾ വിഗണിക്കപ്പെടുകയും, തുച്ഛമായ ഒരു പ്രതിഫലത്തിനു വമ്പിച്ച ജോലി അവൻ ചെയ്യേണ്ടതായി വന്നുകൂടുകയും ചെയ്തു. ഗിൽഡിന്റെ തന്നെയും മൂലധനം അവർ കവർന്നെടുത്തു. മേല്പറഞ്ഞ പ്രവർത്തനരീതിനിമിത്തം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ധനാഢ്യന്മാർ ധാരാളമുണ്ടായെങ്കിലും ഭയങ്കരമായ ദാരിദ്ര്യമാണു നാടെങ്ങും നടമാടിയതു്. ഈതോടുകൂടെ ഗിൽഡ് പ്രസ്ഥാനവും

അവസാനിച്ചു. പിന്നീടു വലിയവലിയ വ്യവസായശാലകൾ ആവിർഭവിക്കുകയും മുതലാളികളുടെ എണ്ണം ചുരുങ്ങുകയും തൊഴിലാളികളുടെ എണ്ണം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ പ്രഭുക്കന്മാർക്കും രാജാക്കന്മാർക്കും കൊള്ളയ്ക്കും കൊള്ളിയ്ക്കും പ്രേരകമായിരുന്ന "ലൂതറിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രഖ്യാപനം" തന്നെ കൃഷീവലന്മാരായ സാധുക്കളുടെ കൂപ്രസിദ്ധമായ പ്രക്ഷോഭണത്തിനു (Peasants' revolt) ഇടംനല്കി.

"ഇടപെടാനയം": ഏതാണ്ടു ഈ ഘട്ടത്തോടേ മുളയെടുത്തുവളർന്ന ഒരു നവ്യനയമാണു "Laissez faire" എന്നു പറഞ്ഞുവരുന്ന "ഇടപെടാനയം." മുതലാളികളും തൊഴിലാളികളും തമ്മിലുള്ള കാര്യങ്ങളിൽ മതത്തിനോ രാഷ്ട്രത്തിനോ മറ്റാർക്കുമോ ഇടപെടുകൂടാ എന്നുള്ള ഒരുനയമാണു അതു്. തൊഴിലാളി മുതലാളിശ്ശണ്ഠയെന്ന ആധുനികജലപ്രളയത്തിൽ, തൊഴിലാളികളും മുതലാളിയും, അവനവന്റെ തന്റേടംപോലെ, തുഴഞ്ഞുതുടിച്ചു രക്ഷപെടുകയോ, കൈയും കാലും കുഴഞ്ഞു മുങ്ങിച്ചാവുകയോ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ; ഓരോരുത്തനും കൊടുക്കണം അവനവന്റെ കാര്യം കാണുന്നതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം. അപ്പോൾ സമുദായസ്ഥിതി, അപ്രതിഹതം, മാസുരമായിക്കൊള്ളും; ഇതാണു് ഈ നവ്യനയത്തിന്റെ സാരം.

ചില സാമുദായികഭിഷഗ്വരന്മാർ: പരിവർത്തനഫലമായുണ്ടായ ഈ ദുഃസ്ഥിതിക്കു പരിഹാരമാർഗ്ഗം നിർദ്ദേശിക്കുന്ന സാമുദായികഭിഷഗ്വരന്മാരുടെ മട്ടിൽ, മാർക്സും എഞ്ചെൽസും ചില പുതിയ തത്ത്വങ്ങളുമായി രംഗപ്രവേശം ചെയ്തു.

"ലോകചരിത്രം സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളുടെ ഒരു പരിണതഫലമാണു; ചരിത്രസംഭവങ്ങളെല്ലാം സാമ്പത്തികകാര്യങ്ങളിൽനിന്നല്ലാതെ മറ്റു പ്രകാരത്തിലുണ്ടായിട്ടുള്ളവയല്ല. അഭിവൃദ്ധിപ്രാപിക്കണം പുരോഗമിക്കണം എന്നുള്ള ആഗ്രഹം മനുഷ്യമനസ്സിൽ അംകുരിപ്പിക്കുന്നതും അതനുസരിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനായി അവനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ധനമോഹം ഒന്നുമാത്രമാണു....." എന്നിങ്ങനെയായിരുന്നു മാർക്സിന്റെ ലോകായതികമായ ചരിത്രപ്രഖ്യാപനം.

ഈ സിദ്ധാന്തത്തിന്റെ കഴമ്പില്ലായ്മ സ്പഷ്ടമാണ്. മനുഷ്യർ തനിച്ചുതനിച്ചോ കൂട്ടംകൂടിയോ ചെയ്യുന്ന പരിശ്രമങ്ങളിൽ ധനത്തെസ്സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾ ഉൾപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു സമ്മതിക്കാം; എന്നാൽ, ആ ഉദ്ദേശ്യം മാത്രമേ ഉള്ളുവെന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല. രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായും സമുദായോന്നമനത്തിനായും ആദർശസ്ഥാപനത്തിനായും മതപ്രക്ഷോഭണയെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിനായും മാതാപിതാക്കന്മാർ, കുഞ്ഞുകുട്ടികൾ, സ്നേഹിതന്മാർ ഇവരുടെയൊക്കെ ക്ഷേമൈശ്വര്യങ്ങൾക്കായും എത്രയെത്ര ആളുകളാണു കൈയും കണക്കുമില്ലാതെ പണം ചെലവാക്കുന്നതും കായക്ലേശങ്ങളനുഭവിക്കുന്നതും നിന്ദാവാക്കുകളും ശകാരങ്ങളും കേൾക്കുന്നതും, പലപ്പോഴും, മരണംതന്നെ കൈവരിക്കുന്നതുമെന്ന് ആരെയും പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. വിഷയസുഖഭോഗാദികൾക്കായി ടീപാളികളിക്കുന്നവരും ഒട്ടും ചുരുക്കമല്ല. ഇവക്കെല്ലാം ധനാഗ്രഹമാണോ പ്രേരകമായിരിക്കുന്നതു്?

"വസ്തുവകകളുടെ കൂടുതൽകുറവായ വിതരണമാണു സമുദായത്തിൽ വർഗ്ഗവ്യത്യാസത്തേയും തജ്ജന്യമായ വർഗ്ഗവിദ്വേഷത്തേയും ഉളവാക്കിയിരിക്കുന്നതു്; അതുകൊണ്ടു കൊള്ളയും കൊള്ളിയും കൊലപാതകവുംകൊണ്ടു് ഈ വ്യത്യാസപ്പെട്ട സാമ്പത്തികസ്ഥിതിയെ ഇല്ലാതാക്കി എല്ലാവരേയും സമന്മാരാക്കണം," എന്നു കാൾ മാർക്സ് പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു. ഈ മുതലാളിവേട്ട സാധിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ പിന്നത്തേ "ഭരണക്കുറു" ദരിദ്രഗണത്തിനാണു്. അവരുടെ ഭരണമുറയിലാണു മാർക്സ് ലോകത്തെ സ്വർലോകമായി കാണുന്നതു്. വസ്തുവകകളും ഇല്ലാതെ രാപകൽ ഒരു ചാൺ വയറിനുവേണ്ടി അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഈ ഇര കോത്തുള്ള ചൂണ്ടലിന്റെ അറ്റത്തു തൂങ്ങുവാൻ ആഗ്രഹം ഇല്ലാതിരിക്കയില്ല. പോരെങ്കിൽ, സാധാരണമായി പറഞ്ഞാൽ, ഇക്കൂട്ടരുടെ ഇടയിലാണു ദൈവവിശ്വാസവും സന്മാർഗ്ഗമനഃസ്ഥിതിയും താരതമ്യേന കുറഞ്ഞുകാണുന്നതു്. ഇത്തരക്കാർക്ക് എന്തും ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഒരു ചങ്കൂറ്റവും കാണും. ഇതാണു മാർക്സ് കണ്ടതു്. വസ്തുവക

കളുടെ ക്രൂരതൽകുറവിനുള്ള പ്രധാന കാരണം, ഓരോരുത്തരുടെ ക്രൂരതൽകുറവായ ഉത്സാഹശീലവും സാമർത്ഥ്യവും ബുദ്ധിശക്തിയും മിതവ്യയവും വ്യക്തിവിലാസവും ഒക്കെയാണെന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹം തീരെ വിസ്മരിച്ചുകളയുന്നു. ഈദൃശമായ അസമതലങ്ങളെ നീക്കി ഒരു സമനിരപ്പുണ്ടാക്കാമെന്നു കരുതുന്നതു വെറും വ്യാമോഹം മാത്രമാണു്.

വിലയെപ്പറ്റിയുള്ള സിദ്ധാന്തം: താൻ പ്രത്യക്ഷിക്കുന്ന വസ്തുതകളെ കാറൽ മാർക്സ് ന്യായീകരിക്കുന്നവിധം ബഹു. വിചിത്രമാണു്. ഒരു സാധനത്തെ മനുഷ്യനു് ഉപയോഗയോഗ്യമാക്കിത്തീർക്കാൻ എന്തുമാത്രം കായികാദ്ധ്വാനം അതിൽ ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ടോ, ആ അദ്ധ്വാനത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും അതിന്റെ വില; അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആ സാധനം വിറ്റുകിട്ടുന്ന വിലയ്ക്കു മുഴുവൻ അവകാശികൾ അതിൽ അദ്ധ്വാനം ചെലുത്തിയ തൊഴിലാളികളാണു്.

എന്നാൽ, ഒരു സാധനം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു് എന്തെല്ലാം ഘടകങ്ങൾ വേണമെന്നുള്ളതു് അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുന്നില്ല. ഒരു കയറുപായ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ചകിരിവേണം, ചില യന്ത്രങ്ങൾ വേണം, ഫാക്ടറിവേണം, ഇവയെല്ലാം അടുപ്പിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതിനും തൊഴിലാളികളെക്കൊണ്ടു ജോലിചെയ്യിക്കുന്നതിനും ഒരു മൂലധനവും വേണം. ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായതിനുശേഷമാണു തൊഴിലാളി തന്റെ കായികാദ്ധ്വാനവുമായി വരുക. അതുകൊണ്ടു പ്രസ്തുത കയറുപായ് വിറ്റുകിട്ടുന്ന വിലയിൽ ഈ ഓരോ ഘടകത്തിനും അവകാശമുണ്ടു്; അതില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നതു ബുദ്ധിഭ്രമത്തിന്റെയോ ധിക്കാരത്തിന്റെയോ ഫലമായിട്ടല്ലാതെ മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ ആകുവാൻ തരമില്ല.

സന്മാർഗ്ഗബോധം: മനുഷ്യൻ കേവലം ഭൗതികമാത്രനും, അവന്റെ പ്രവൃത്തികളുടെയെല്ലാം പരമോദ്ദേശ്യം ധനവും ആണെന്നു സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ, മനുഷ്യനു് ആത്മാവില്ലെന്നും അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കു കണക്കുചോദിക്കുന്നവനായിട്ടു് ഒരു ഈശ്വരൻ ഇല്ലെന്നും ഒരു മരണാനന്തരജീവിതമില്ലെന്നും

അതുകൊണ്ടു മതാനുഷ്ഠാനം വെറും ഭ്രാന്താണെന്നും കിട്ടുന്നതിനാൽ, തിന്നുകുടിച്ചു് എന്തു അഭോസത്തരവും കാണിച്ചു ജീവിക്കാമെന്നും വരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു ധാരണ ഉള്ളിൽ കടന്നുകൂടിയിട്ടുള്ള തൊഴിലാളികളും മുതലാളികളും വിദ്യാർത്ഥികളും നമ്മുടെ ഇടയിൽ ധാരളമുണ്ടു്. കമ്മ്യൂനിസത്തിന്റെ ഈ സിദ്ധാന്തത്തിൽ ഇനിയും ചിലതെല്ലാം അന്തർഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. "ദരിദ്രഗണാധിപത്യത്തിൽ" വ്യക്തികർക്കു യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലെന്നും, മുതലും വ്യവസായശാലകളുമെല്ലാം രാഷ്ട്രത്തിന്നധീനമായിരിക്കുമെന്നും, ജോലിയും ഭക്ഷണസാധനങ്ങളും ഓരോരുത്തക്കു രാഷ്ട്രാധികാരികൾ നിശ്ചയിച്ചുകൊടുക്കുമെന്നും കമ്മ്യൂനിസ്റ്റ് തത്ത്വത്തിൽ അടങ്ങിയിട്ടുണ്ടു്.

"റേരും നൊവാരും": കള്ളടീർഘദർശികളുടേയും പ്രവണതയറ ഭിഷഗ്വരന്മാരുടേയും പ്രബോധനങ്ങളും പ്രതിവിധികളുംകൊണ്ടു ലോകം നാശോന്മുഖമായി വേിച്ചപ്പോൾ, ഭയപ്പെടമായ പ്രളയപൂരത്തെ വിനിഗ്ഗളിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു ഉജ്ജ്വലതാരം റോമിലേ സപ്തഗിരികളുടെ മുകളിൽ ഉദയംചെയ്തു. തൊഴിലാളികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യപട്ടയമെന്നു് അറിയപ്പെടുന്ന "റേരും നൊവാരും" എന്ന വിശ്വലേഖനമായിരുന്നു ആ ഉജ്ജ്വലതാരത്തിൽനിന്നും പ്രവഹിച്ച പ്രളയപൂരം. സാദരസ്മരണീയനായ പതിനൊന്നാം പീയൂസിന്റെ വാക്കുകളിൽ പറയുന്നപക്ഷം, "മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ ഏകീഭാവമെന്നു്, അഥവാ,സാമുദായികപ്രശ്നമെന്നു് അറിയപ്പെടുന്ന വിഷമകരമായ കാര്യത്തിനു ശരിയായ പരിഹാരം കണ്ടുപിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രമാദരഹിതമായ വ്യവസ്ഥകളെ യഥാവസരം,യഥാമതി,മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു നല്കുന്ന" ഒന്നായിരുന്നു മഹാനായ പതിനൊന്നാം ലെയോയുടെ പ്രസ്തുത വിശ്വലേഖനം. ഫ്രവൻഫ്രമേയ് ഫ്രാം തീയതി പ്രസ്തുത ലേഖനം പ്രസിദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടു. അവിടുത്തേ അനന്തരഗാമികളായ പത്താം പീയൂസും പതിനഞ്ചാം ബനഡിക്തോസും പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിലേ തത്ത്വങ്ങളെ ലോകത്തോടു് ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ചു പ്രസംഗിച്ചു. പ്രസ്തുത

ലേഖനത്തിലേ തത്ത്വങ്ങൾ അവഗണിക്കപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടു ലോകത്തിനു്, വന്നുകൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന വിപത്തുകളെ കണ്ടുകൊണ്ടു പതിനൊന്നാ പീയൂസ് പാപ്പാ "റേരും നൊവാരും" എന്ന തിരുവെഴുത്തിലേ തത്ത്വങ്ങളെത്തന്നെ മുൻനിറുത്തി, കാലത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെക്കൂടെ പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടു്, ഫെൻസ്ത്ര- മേയ് ഇരുപത്തൊമ്പതാം തീയതി "നാല്പതാം വാർഷികം" എന്നർത്ഥമുള്ള "കപാഗ്രജേസിമോ അന്നോ" എന്ന മറെറാരു വിശ്വലേഖനം പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. അവിടുന്നു്, അതിൽ തന്റെ പൂർവ്വഗാമിയുടെ നിർദ്ദേശങ്ങളെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും കാലോചിതമായവിധത്തിൽ പരിപുഷ്ടിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. "റേരും നൊവാരും" എന്ന തിരുവെഴുത്തിന്റെ നാല്പതാം വാർഷികോത്സവം പ്രമാണിച്ചു പന്ത്രണ്ടാം പിയൂസ് "തൊഴിലാളിമുതലാളിപ്രശ്നം"മെന്ന മർമ്മസ്ഥാനത്തെത്തന്നെസ്സംശ്ലിച്ചുകൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ കല്പിച്ചു: "Keep burning the noble flame of brotherly and social spirit" അതേ, സമുദായാംഗങ്ങളെന്നനിലയിൽ നാമെല്ലാവരും സഹോദരഭാവന വർദ്ധിക്കണമെന്നത്രേ അവിടുന്നു പറയുന്നതു്. അവിടുന്നു വീണ്ടും പറയുന്നു: "സഹോദരഭാവനയുള്ള സമുദായസേവനത്തിനു നിങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ഒരിക്കലും ക്ഷയം വരുത്തരുതു്. എവിടെയെല്ലാം ഉദരനിമിത്തമായ കരച്ചിൽ നിങ്ങൾ കേൾക്കുന്നുവോ, എവിടെനിന്നെല്ലാം വേദനയുടെ രോദനം നിങ്ങളുടെ ചെവിത്തടങ്ങളിൽ എത്തുപെടുന്നുവോ, അവിടെയെല്ലാം, എല്ലാവരും സഹോദരന്മാരെന്നുള്ള ചിന്തയാൽ പ്രേരിതമായ സമുദായസേവനത്തെ നിങ്ങൾ എത്തുപെടുത്തുവിൻ."

ആധുനികലോകത്തിന്റെ അവശതകളെ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളാണു പണ്ഡിതന്മാരും പുണ്യസമ്പന്നന്മാരുമായ ഈ പുരുഷകേസരികൾ ലോകത്തോടു പ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതു്. തൊഴിലാളിമിത്രമെന്നനിലയിൽ സാവ്ലൗകികമായ ബഹുമാനാദരങ്ങളെ സമാർജ്ജിച്ചിരിക്കുന്ന പതിനൊന്നാം ലെയോയുടെ വിശ്വവിഖ്യാതമായ തൊഴിലാളിപ്പട്ടയത്തിന്റെ

ഒരു വിശകലനം പ്രകൃതത്തിനു പററിയതാണ്.

വിശകലനം:-വിശ്വവിഖ്യാതമായ പ്രസ്തുത ചാക്രികലേഖനത്തെ കാർഡിനൽ മാനിംഗ് ഇങ്ങനെ വിഭജിക്കുന്നു:-ഒന്നാംഭാഗം: മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയും നിർമ്മാണവും. രണ്ടാംഭാഗം: സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സ്വഭാവവിരുദ്ധവും ക്രമവിരുദ്ധവും വിനാശകരവുമായ പ്രകൃതം. മൂന്നാംഭാഗം: സാമുദായികപ്രശ്നങ്ങളിലുള്ള രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ഇടപെടൽ. നാലാംഭാഗം: സ്ത്രീപുരുഷന്മാരടങ്ങിയ തൊഴിലാളികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം, അവക്കുണ്ടായിരിക്കേണ്ടുന്ന സഹകരണബോധം മുതലായവ.

മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ഉൽപത്തിയും ഘടനയും: ഈ വിഷയത്തെസ്സംബന്ധിച്ച മാപ്പ്വാപ്പാ എടുത്തുകാണിക്കുന്നതു വെറും പ്രാഥമികസത്യങ്ങൾ മാത്രമാണെങ്കിലും പലരും അവയെ വേണ്ടവണ്ണം മനസ്സിലാക്കാതിരുന്നേക്കാം. "മനുഷ്യൻ രാഷ്ട്രത്തെക്കാൾ മുമ്പുള്ളവനാണ്. രാഷ്ട്രമെന്ന ഒരു സാങ്കേതികസ്ഥാപനമുണ്ടാകുന്നതിന് മുൻപായിട്ടതന്നെ, തന്റെ ജീവസന്ധാരണത്തിനു ആവശ്യകമായവ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും മനുഷ്യന് അവകാശം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്നു." (൨) "മനുഷ്യസമുദായത്തിന്റെ ഉപയോഗത്തിനും ആനന്ദത്തിനുംവേണ്ടിയാണു ദൈവം ഭൂമിയെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ട്, സ്വകാര്യയുടമസ്ഥത ശരിയല്ലെന്നു വരുന്നില്ല." (൩) "തന്റെ ശാരീരികവും മാനസികവുമായ ശക്തികളെ ഉപയോഗിച്ചു പ്രകൃതിയിൽനിന്നും ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിനായി പ്രയത്നിക്കുന്ന മനുഷ്യന്, തന്റെ പ്രയത്നമേറെ ഭൂമിയിന്മേൽ അവകാശമുണ്ട്." (൪) "ഒരു മനുഷ്യൻ പ്രതിഫലമുള്ള വേലയിൽ ഏർപ്പെടുമ്പോൾതന്നെ സ്വത്തു സമ്പാദിക്കണമെന്നും, അനന്തരം, അതു തന്റെ സ്വന്തമായി വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണമെന്നുമുള്ളതാണ്, അവന്റെ പ്രയത്നത്തിനു പ്രേരകമായിരിക്കുന്ന കാരണവും ഉദ്ദേശ്യവും." (൫) "കാര്യം കാരണത്തെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നതുപോ

ലെ, പ്രയത്നത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ ആ പ്രയത്നം ചെയ്യുവരുടെ സ്വന്തമായിരിക്കേണ്ടതാണ്.” (ന) “വസ്തുവകകളുടെ വിജ്ഞാനം, അഥവാ, സ്വകായ്വസ്തുവുടമസ്ഥത–വസ്തു സ്വകാര്യാർത്ഥം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും ഇഷ്ടംപോലെ വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള അധികാരം— പ്രകൃതി നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നതും പ്രകൃതിയുടെ പ്രമാണത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതും കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടു പരിപൂതമാക്കപ്പെട്ടതുമായ ഒന്നാണെന്നും മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ സാർവ്വത്രികമായ വിശ്വാസം.” (ഭ) “വളരെ കുറച്ച് അംഗങ്ങളോടുകൂടിയതെങ്കിലും, സമുദായരാഷ്ട്രങ്ങളിൽനിന്നു ഭിന്നവും സ്വതന്ത്രവും കാലത്തിന്റെ ക്രമത്തിൽ അവയ്ക്കെല്ലാം പൂർവ്വമായിട്ടുള്ള ഒരു യഥാർത്ഥസമുദായമാണു കുടുംബം.” (വ) “ഒരു പിതാവിനു താൻ ജനിപ്പിച്ച സന്താനങ്ങൾക്ക് ആഹാരവും അവക്കാവശ്യമുള്ള മറ്റെല്ലാ സാധനങ്ങളും, താൻതന്നെ നേടിക്കൊടുക്കണമെന്നതു് അയാളുടെ ചുമലിൽ ഇരിക്കുന്ന ഭാരമേറിയതും സംപൂജ്യവുമായ ഒരു ചുമതലയാണ്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരുപ്രകാരത്തിൽ ഈ സന്താനങ്ങൾ പിതാവിന്റെ വ്യക്തിവിലാസത്തെ സംവഹിക്കുകയും തുടരുകയുമാണു ചെയ്യുന്നതു്.” (ൻ) “കുടുംബം യാതൊരുദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കായി സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നുവോ, ആ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളാൽ വിവക്ഷിതങ്ങളായ സീമകളെ ഉല്ലംഘിക്കാതെ, അതിന്റെ ശരിയായ നിലനില്പിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ആവശ്യമുള്ള സംഗതികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തു സമ്പാദിക്കുന്നതിന്, കുറഞ്ഞപക്ഷം, രാഷ്ട്രത്തിനുള്ള അവകാശങ്ങളോടു തുല്യമായ അവകാശങ്ങൾ കുടുംബത്തിനുമുണ്ട്.” (ഥ) “‘കുറഞ്ഞപക്ഷം തുല്യമായ അവകാശങ്ങൾ’, എന്നു നാം പറഞ്ഞതിന് അർത്ഥമുണ്ട്. മനുഷ്യർ ഒരു സമുദായമായി ചേരുന്നതിനു മുൻപായിട്ടതന്നെ, ആശയത്തിലും കാര്യത്തിലും ഒരു സമുദായംതന്നെ ആയിരിക്കുന്ന ഗാർഹികകുടുംബം ഉണ്ടായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടു കുടുംബത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളും കർത്തവ്യങ്ങളും പ്രകൃതിയിൽനിന്നുതന്നെ വന്നിട്ടുള്ളവയും

അക്കാരണത്താൽ സമുദായരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ അവകാശകർത്തവ്യങ്ങളെക്കാൾ പൂർവ്വങ്ങളുമാണ്." (ഫ്രഞ്ച്) "ആകയാൽ, രാഷ്ട്രത്തിന്, കുടുംബകാര്യങ്ങളിലും ഗാർഹികസംഗതികളിലും കൈകടത്തുവാനും നേരിട്ട് നിയന്ത്രണാധികാരം ചെലുത്തുവാനും പാടുണ്ടെന്നുള്ള വാദം അത്യന്തം അപൽകരമായ ഒരു പ്രമാദമാകുന്നു." (ഫ്രഞ്ച്) "മാനുഷികജീവിതത്തിന്റെ ഉൽപത്തിസ്ഥാനത്തുനിന്നുതന്നെ, ഒരു പിതാവിന്റെ അധികാരവും ജന്മമെടുക്കുന്നതുകൊണ്ട്, പൈതൃകാധികാരത്തെ ഇല്ലായ്മ ചെയ്യുവാനോ, തന്നിലേക്കുതന്നെ അപഹരിച്ച് എടുക്കുവാനോ രാഷ്ട്രത്തിന് അവകാശമില്ല." (ഫ്രഞ്ച്) "ശിശു പിതാവിന്റെ വ്യക്തിവിലാസത്തിന്റെ ഒരു തുടർച്ചയാണെന്നുതന്നെ പറയാം." (ഫ്രഞ്ച്) "കുടുംബത്തിന്റെ ഒരംഗമെന്നനിലയിലല്ലാതെ, തന്റെ സ്വത്തും അവകാശത്തിന്മേൽ, ഒരു പൈതലിനും സമുദായത്തിൽ അംഗത്വമില്ല. . . . . 'സ്വതന്ത്രബുദ്ധി പ്രയോഗിക്കാൻ പ്രായമാകുന്നതുവരെ ശിശു മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ അധീനതയിലും നോട്ടത്തിലും ഇരിക്കേണ്ടതാണ്.

സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സ്വഭാവവിരുദ്ധവും, ക്രമവിരുദ്ധവും വിനാശകരവുമായ പ്രകൃതം: ചാക്രികലേഖനത്തിന്റെ രണ്ടാമത്തെ ഭാഗത്തിൽ മാർപ്പാപ്പാ സോഷ്യലിസത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഏകദേശരൂപം ഏതാണ്ടിപ്രകാരമാണ്.

ഓരോരുത്തനും, സ്ഥാവരങ്ങളും ജംഗമങ്ങളും ആയ വസ്തുവകകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനും കൈവശം വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനും യഥേഷ്ടം വിനിയോഗിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവകാശം പ്രകൃതിനാഥനായ ദൈവംതന്നെ നല്കിയിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ അവകാശത്തെ എടുത്തുകളയുന്നതിന് ആർക്കും പാടില്ല. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ അത് ദൈവം സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്ന ക്രമത്തിനു വിപരീതമാകും. ഭൂസ്വത്താകട്ടെ, വേലയുടെ ഫലിയാകട്ടെ ഒരു സമുദായത്തിന്റെ പേരിലാക്കുന്നതിനും ആർക്കും അവകാശമില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വസ്തുവകകളും ഉടമസ്ഥാവകാശവും സമുദായരാഷ്ട്രങ്ങളുടെ ആവിർഭാവത്തിനുമുമ്പായിട്ടുതന്നെ സ്ഥി

തിചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെയോ രാജ്യത്തിന്റെയോ സമുദായത്തിന്റെയോ പൊതുനന്മയ്ക്കായി വസ്തുവകകൾക്കു ന്യായ്യമായ നികുതി ചുമത്തരുതെന്നു് ആരും വാദിക്കുന്നുമില്ല.

സോഷ്യലിസമെന്നപേരിൽ പല സംഘടനകളുമുണ്ടു്. എന്നാൽ, നമ്മുടെ ഗണനയിൽപ്പെടുന്ന പുരാതന സോഷ്യലിസത്തിനു രണ്ടുപ്രധാനഭാഗങ്ങളാണുള്ളതു്. അതിൽ ഒന്നാമത്തേതു ഭൂസ്വത്തും വേലക്കൂലിയും സമുദായത്തിന്റേതാക്കാൻ മുതിരുമ്പോൾ, അതുയംവേണ്ടാ, വേലക്കൂലിയും പ്രയത്നഫലവും സ്വകായ്യയുടമസ്ഥതയിൽ ഇരുന്നുകൊള്ളട്ടെ, ഭൂസ്വത്തുമാത്രം സമുദായാധീനമാക്കിയാൽ മതി എന്നു രണ്ടാമത്തെ കൂട്ടർ പറയുന്നു. എന്നാൽ, പ്രസ്തുത ലേഖനത്തിൽ, ഈ രണ്ടുതരം സോഷ്യലിസ്റ്റുകളേയും സമുദായമദ്ധ്യത്തിൽനിന്നു് ആട്ടിപ്പായിക്കണമെന്നു പതിനൊന്നാം ലെയോ പറയുന്നു. വേലക്കൂലിയും പ്രയത്നഫലവും ഭൂസ്വത്തും സ്വകാര്യയുടമസ്ഥതയിൽവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാമെന്നുള്ളതു് ആക്ഷേപം അവഗണിക്കുവാൻ പാടില്ലാത്തതും പ്രകൃതിഭദ്രവുമായ ഒരു അവകാശമാണു്.

ബുദ്ധിക്കു 'റാഷ്യനലിസം' അഥവാ, 'യുക്തിവാദം' എങ്ങനെയോ, അങ്ങനെയാണു സമുദായത്തിനു സോഷ്യലിസം. 'യുക്തിവാദം' ബുദ്ധിയുടെ വ്യഭിചരണത്തെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, സോഷ്യലിസം സമുദായത്തിന്റെ വ്യഭിചരണത്തെയാണു കുറിക്കുന്നതു്. ഏതു വാദവും യുക്ത്യനുസരണം, അതായതു്, ബുദ്ധിയുടെ നിയമങ്ങൾക്കു ചേർന്നതായിരിക്കേണ്ടതുപോലെ മനുഷ്യസമുദായത്തിനായിട്ടുള്ള ഏതുവിധ നിയമവും മനുഷ്യന്റെ പ്രകൃതിക്കും ആവശ്യത്തിനും ഉതകുന്നവയായിരിക്കണം. മനുഷ്യവിരുദ്ധവും സമുദായവിരുദ്ധവും, എന്നുവച്ചാൽ, ക്രൂരവും അനുരഞ്ജനാരഹിതവുമായ നിയമം നിയമമേ അല്ല; അതു് അധികാരദുഷ്പ്രയോഗവും, തന്നിമിത്തം, പ്രജാപീഡനവുമാണു്. ക്രൈസ്തവമായ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ ഒരു നിഴൽപോലും അതിനില്ല.

സോഷ്യലിസം പ്രഖ്യാപിക്കുന്ന സമത്വം ഒരു ദിവാസ്വപ്നമാണ്. അതു് ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. അസമത്വത്തിന്റെ മൂലകാരണങ്ങൾ പ്രകൃതിയിൽത്തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. മനുഷ്യർ മനഃകായശക്തികളിലും ഉത്സാഹശീലത്തിലും മിതവ്യയത്തിലും ഓരോ തരക്കാരാണ്. ബാല്യം, കൌമാരം, യൌവനം, വാർദ്ധക്യം എന്നീ ദശാഭേദങ്ങൾതന്നെ പലതരത്തിലുള്ള അസമത്വങ്ങളെ ഉളവാക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യസമുദായത്തിൽ കാണുന്ന അസമത്വങ്ങൾക്ക് ഇവയോരോന്നുമാണു കാരണം. ദൈവംതന്നെവേണം ഈ അസമത്വങ്ങളെ ഇല്ലാതാക്കാൻ. "മനുഷ്യസമുദായത്തെ ഒരു സമനിലയിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള സോഷ്യലിസ്റ്റുകാരുടെ ശ്രമം ഒരു നിഷ്ഫലയത്നംമാത്രമാണ്."

സഹകാര്യസഹത്തൊടമസ്ഥത അരുതെന്ന് ഒരു നിയമം ഉണ്ടായാൽ, അതു്, ഒന്നാമതായും കായ്മയും ബാധിക്കുന്നതു തൊഴിലാളികളെ ആയിരിക്കും. ഒരു ചെറുകടിലും കാലുകുത്തുന്നതിനായിട്ടുമാത്രമെങ്കിലും, ഒരു മുറവും വേണമെന്നുള്ളതാണ് ഏതൊരു തൊഴിലാളിയുടേയും ആഗ്രഹവും പ്രാർത്ഥനയും. ഒരു ധനവാന്റെ മുതൽ എങ്ങനെയൊക്കെ ചൂഷണം ചെയ്കയോ അപഹരിക്കുകയോ ചെയ്താലും അവനു വല്ലതും ശേഷിച്ചെന്നു വരാം; എന്നാൽ, ഒരു തൊഴിലാളിയുടെ കഥയോ?

പ്രതിവിധി: സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെപ്പറ്റി പ്രസ്താവിച്ചതിനുശേഷം, മഹാനായ പാപ്പാ സമുദായത്തിന്റെ വിഷമതകൾക്ക് ഇങ്ങനെ പ്രതിവിധി അരുളുന്നു: "ലോകം എന്തായിരിക്കുന്നുവോ, ആ വിധത്തിൽ ലോകത്തെ നോക്കിക്കാണുകയും, അതേസമയംതന്നെ, അതിന്റെ വിഷമതകൾക്ക് പരിഹാരമാർഗ്ഗം അന്യത്ര ആരായുകയുംവേണം." ലോകത്തെ വലയംചെയ്യുന്ന അവശതകളെ നീക്കുന്നതിനു ലോകത്തിനു സ്വയം സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ, പ്രകൃതിയുടെ പ്രമാണങ്ങളെ വകവയ്ക്കാത്ത സോഷ്യലിസത്തിനാകട്ടെ അതൊട്ടും സാധ്യമല്ല. അതുകൊണ്ട്, നാശോന്മുഖമായിരിക്കുന്ന ഒരു സമു

ദായത്തെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ, പ്രസ്തുത സമുദായം ഏതൊരുദ്ദേശത്തെ മുൻനിറുത്തി, ഏതൊരു മൂലപ്രമാണങ്ങളിന്മേൽ പടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവോ, ആ ഉദ്ദേശ്യത്തേയും മൂലപ്രമാണങ്ങളേയും ആ സമുദായത്തിന്റെ കൺമുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുകയാണ് വേണ്ടതു്. സമുദായം അതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽനിന്നു് — ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു് — വ്യതിചലിക്കുകയും അതിന്റെ അസ്തിവാരമായിരിക്കുന്ന മൂലപ്രമാണങ്ങളിൽനിന്നു വ്യതിചരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതാണു് ആ സമുദായത്തിന്റെ രോഗത്തിനുകാരണം. അതുകൊണ്ടു്, സമുദായം അതിന്റെ ലക്ഷ്യത്തെ ലാക്കാക്കി, പ്രകൃതിയുടെ പ്രമാണങ്ങളെ അനുസരിച്ചു മുൻപോട്ടു പോകുന്നതായാൽ, അതിന്റെ ഭാവി ഭാസുരമായിത്തീരും. അതേ, ക്രൈസ്തവജീവിതമാർഗ്ഗത്തിലേക്കു ലോകം പ്രത്യാഗമിക്കണം; അപ്പോൾ ലോകത്തിന്റെ വിഷമതകൾ അസ്തമിക്കും.

തിരുസ്സഭയാണു് ആലംബം: മതത്തിന്റേയും കത്തോലിക്കാസഭയുടേയും ഒത്താശകൾ കൂടാതെ വിഷമതനിറഞ്ഞ ഈ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു് ഒരുനാളും ശാന്തിവരുന്നതല്ല. ദൈവം സഭയെ സൃഷ്ടിച്ചു; സഭ ലോകത്തെ ക്രൈസ്തവമാക്കി; ലോകത്തെ സംസ്കരിച്ചു; മനുഷ്യസമുദായം അധമങ്ങളിൽനിന്നും ഉത്തമങ്ങളിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു്, ആധുനികവിഷമതകൾക്കു പരിഹാരം നേടുന്നതിനു മനുഷ്യർ ദൈവത്തിൽ ശരണം ഗമിക്കണം. ദൈവത്തെക്കൂടാതെ സമുദായമില്ല. മനുഷ്യന്റെ സ്വാർത്ഥപ്രേരിതങ്ങളായ ബഹുവിധാഭിലാഷങ്ങളെ നിഗ്രഹിക്കുന്നതിനു രാഷ്ട്രനിർമ്മിതങ്ങളായ നിയമങ്ങൾക്കു് എങ്ങനെ കഴിവുണ്ടാകും? നിയമനിർമ്മാണത്തിൽ സ്ഥൈര്യവും, നീതിനിർവ്വഹണത്തിൽ കരുണയും മികച്ചുനില്ക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവകൊണ്ടു് ഒന്നും സാധ്യമായി വരുന്നതല്ല. അവ മനുഷ്യരെ ഭീരുക്കളോ ധിക്കാരികളോ മാത്രം ആക്കിത്തീർക്കും.

അനന്തരം, കത്തോലിക്കാസഭ ലോകത്തിനു് എങ്ങനെയാണു് ആലംബമായിരിക്കുന്നതെന്നു് അവിടുന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കു

ന്നു. ദരിദ്രഗണം സഭയുടെ പ്രത്യേകസംരക്ഷണയിൽ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നിക്ഷേപമാണ്. "ലോകത്തിലേ സാധുക്കളെ അവിടുന്നു തിരഞ്ഞെടുത്തു." ധനവാനും ദരിദ്രനും, പണക്കാരനും പണിക്കാരനും, പണ്ഡിതനും പാമരനും, വന്ദിതനും നിന്ദിതനും—എല്ലാവരും ദൈവത്തിന്റെ സംരക്ഷണയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവരാണു. എന്നാൽ, എന്നും മാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ എന്നും അർദ്ധപ്രാണരും അർദ്ധനഗ്നരുമായി കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന സാധുക്കളെയാണു സഭ വിശേഷാൽ സ്നേഹിക്കുന്നതു്. പാവങ്ങൾക്കു പ്രതിദിനം അന്നദാനം ചെയ്യുന്നതിനായിട്ടു് അപ്പോസ്തലന്മാർ 'ഡീക്ക'ന്മാരുടെ ഒരു സഖ്യം ഏർപ്പെടുത്തി. അപ്പോസ്തലനായ പൗലോസു് കൃത്യാന്തരബാഹുല്യത്താൽ ആവുതനായിരുന്നിട്ടും ധർമ്മപ്പിരിവു നടത്തി സാധുക്കൾക്കു് എത്തിച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു. "പാവങ്ങളെ തീററിപ്പോററുന്നതിലും, മരിച്ചുവരെ സംസ്കരിക്കുന്നതിലും അനാഥരായ യുവതീയുവാക്കന്മാരെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും വൃദ്ധജനങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്നതിലും കപ്പൽനാശത്തിൽ അകപ്പെട്ടവരെ സഹായിക്കുന്നതിലും" സഭ പൂർവ്വകാലംമുതൽ ചെയ്യുവരുന്ന ശ്രമങ്ങൾ സുവിദിതമാണു്.

ലോകസേവനാർത്ഥം, ഓരോ കാലത്തു സന്ന്യാസസഭകളും സംഘടനകളും സഖ്യങ്ങളും കത്തോലിക്കാസഭയിൽ മുളയെടുത്തുവളർന്നിട്ടുണ്ടു്. സംഘടനകളും സഹകരണപ്രസ്ഥാനങ്ങളും സാഹോദര്യത്തിന്റെ ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളാകയാൽ, കത്തോലിക്കാസഭ, അവയെ എല്ലാക്കാലത്തും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുവന്നിരുന്നു. തുച്ഛകൂലികൊടുത്തുകൊണ്ടു് അമിതലാഭമെടുക്കുന്നവരിൽനിന്നും, വെട്ടംവീഴുമ്പോൾതുടങ്ങി ഇരുട്ടുനിറയുന്നതുവരെ തങ്ങളെക്കൊണ്ടു ജോലി ചെയ്യിക്കുന്നവരിൽനിന്നും വിമുക്തി പ്രാപിക്കുന്നതിനായിട്ടുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ "സഹകരണസംഘടന"കളെ കത്തോലിക്കാസഭ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നു. ഇതു സ്വരക്ഷയ്ക്കാവശ്യകമായവയെ ചെയ്യുന്നതിനു് ഓരോ മനുഷ്യനുമുള്ള അവകാശത്തെ വകവച്ചുകൊടുക്കുകമാത്രമാണു്. സഹകാര്യോദ്ദേശ്യങ്ങൾ നിർവ്വഹിക്കുവാൻവേണ്ടിയുള്ള ഈ സമുദായ

ങ്ങൾ പൊതുസമുദായത്തിനകത്തു് – രാഷ്ട്രത്തിനകത്തുസ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അവ ഓരോന്നും രാഷ്ട്രത്തിന്റെ അംശമാണു്. പൊതുസമുദായം ഈ സഹകാര്യസമുദായങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കുകയല്ലാതെ, ഛനിക്കരുതെന്നു സഭ നിഷ്കർഷിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, സഹകാര്യസമുദായങ്ങളും രാഷ്ട്രവും ഒരേ പ്രമാണത്തെത്തന്നെ — സമുദായമായി ജീവിക്കുവാൻ മനുഷ്യനുള്ള സഹജാവിഗവാസനയെത്തന്നെ — ആധാരമാക്കിയാണു നിലകൊള്ളുന്നതു്. എന്നാൽ, തൊഴിലാളികൾക്കു് ഈ അവകാശം ഒരുകാലത്തു്, എന്നുവച്ചാൽ, "ലിബറലിസ"ത്തിനു് പ്രാബല്യം ഉണ്ടായിരുന്ന കാലത്തു നിഷേധിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു എന്നുള്ളതും ഇവിടെ പ്രത്യേകം സ്മർത്തവ്യമാണു്.

മനുഷ്യന്റെ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തെപ്പറ്റിയാണു സഭയ്ക്കു കൂടുതൽ ചുമതലയുള്ളതു്. അവന്റെ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിനു വിഘ്നമായിവരുന്ന ഏതൊന്നിനേയും തടയേണ്ടതു സഭയുടെ പരിപാവനമായ ചുമതലകളിൽ ഒന്നാണു്. അതുകൊണ്ടു്, മഹാനായ പാപ്പാ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു: "ക്രൂരിക്കാരനു്, ക്രൈസ്തവവും മാനുഷികവുമായ ഒരു ജീവിതം നയിക്കുന്നതിനു് അസാധ്യമാകത്തക്കവണ്ണം ഓരോ ദിവസവും ഇത്ര മണിക്കൂർനേരത്തേക്കു്, അല്ലെങ്കിൽ, ആഴ്ചയിൽ ഇത്രദിവസത്തേക്കു ജോലിചെയ്യുകൊള്ളാമെന്നു് ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്യാൻ പാടില്ല." ഇതിൽനിന്നു്, തൊഴിലാളികൾ ഞായറാഴ്ചമുതലായ ചിലദിവസങ്ങളിൽ ജോലിയിൽനിന്നു് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണമെന്നും, ദിവസത്തിൽ പതിനാറും പതിനെട്ടും മണിക്കൂർസമയത്തേക്കു ജോലിചെയ്യാൻ നിർബന്ധിക്കപ്പെടരുതെന്നും സിദ്ധിക്കുന്നു. "ഒരു മനുഷ്യനെന്നനിലയിലും, ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി എന്ന നിലയിലും ഓരോരുത്തക്കുമുള്ള മഹത്ത്വത്തേയും യോഗ്യതയേയും അവർ മാനിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും മതം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു." ഒരു തൊഴിലാളിയോടുള്ള പെരുമാറ്റത്തിൽ മതത്തേയും അവന്റെ ആത്മാവിന്റെ നന്മയേയും പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ടെന്നും സഭ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. "വരുവാനിരിക്കുന്ന ജീവിതത്തെ അവഗ

ണിക്കുന്നപക്ഷം, ഈലോകത്തിലേ കായ്ക്കളെ ശരിയായി മനസ്സിലാക്കുവാനോ വിചാരമതിക്കുവാനോ സാധിക്കുന്നതല്ല" എന്നും അവിടുന്നു തൊഴിലാളികളോടു പറയുന്നു. ക്രൂരതയും, വ്യർത്ഥവാഗ്ജാനങ്ങൾകൊണ്ടു് ആളുകളെ ഇളക്കിവിടുന്നവരോടും ആപൽകരമായ തത്ത്വങ്ങളെ അംഗീകരിക്കുന്നവരോടും ഒരുവക ബന്ധവും അരുതെന്നും മതം അവരെ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു.

സാമുദായികപ്രശ്നങ്ങളും രാഷ്ട്രവും—രാജ്യനയവിദ്യ: രാജ്യനയവിദ്യയിൽ പണസ്സംബന്ധവും വ്യാപാരപരവുമായ ഭരണശാസ്ത്രംകൂടെ ഉൾപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. പക്ഷേ, ഈ രണ്ടു തുറകളിലേയും ആയ വ്യയഭരണത്തിനു രാജ്യനയവിദ്യയുള്ളിടത്തോളം വ്യാപിച്ചിയില്ല. അവ രണ്ടും രാജ്യനയവിദ്യയുടെ രണ്ടു് അംശങ്ങൾ മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. എന്നാൽ, രാജ്യനയതന്ത്രം എല്ലാവർക്കാരുടേയും പൊതുക്ഷേമത്തെ മുൻനിറുത്തി പ്രവർത്തിക്കാൻ കടപ്പെട്ടുന്നുണ്ടു്. ഓരോ വർഗ്ഗവും സ്വാർത്ഥപരമായ നേട്ടത്തെ മുൻനിറുത്തിയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്. ഈ സ്വാർത്ഥലാഭത്തിനു്— തൻകാര്യനേട്ടത്തിനു്— ക്രമീകൃതവും, സംഘടിതവുമായ ഒരു രൂപം വന്നുചേർന്നപ്പോൾ സംഘട്ടനങ്ങൾ അനിവാര്യമായി വരുകയും, ഒരു കൂട്ടർ മറ്റൊരുകൂട്ടരുടെ ശക്തിക്കമനു സോഷ്യലിസമാകുന്ന കുണ്ടിൽ പതിക്കയുമാണുണ്ടായതു്. തന്നിമിത്തം, മഹാനായ പാപ്പാ സോഷ്യലിസത്തിന്റെ സനിഷ്കർഷമായ ഒരു നിർവചനം നടത്തിക്കൊണ്ടു ഭരണനയം എങ്ങനെ രഞ്ജനാപരം ആയിരിക്കണമെന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

(ക) "രാഷ്ട്രീയഭരണാധികാരികളുടെ പ്രധാനമായ ധർമ്മം, രാജ്യത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും സ്ഥാപനങ്ങളും രാജ്യതന്ത്രത്തിന്റെ സാമാന്യസ്വഭാവവും പ്രവർത്തനവും സ്വതന്ത്രമെന്നു ജനതയുടെ പൊതുക്ഷേമത്തേയും വ്യക്തിപരമായ ഐശ്വര്യത്തേയും സാധിക്കുവാൻ പര്യാപ്തങ്ങളാണോ എന്നു ഗ്രഹിക്കുകയാകുന്നു." (ഖ) ".....രാജ്യവാസികളിൽ എല്ലാ അരക്കാരുടേയും, പ്രത്യേകിച്ചു്, ഏറ്റവും കായ്മയിട്ടതന്നെ പാവപ്പെട്ടവരുടെ താത്പര്യങ്ങളെ പുലർത്തുവാൻ ഒരു നാട്ട

വാഴിക്ക ചുമതലയുണ്ട്..... രാജ്യത്തിന്റെ പൊതുനിയമങ്ങൾകൊണ്ടു തൊഴിലാളിവർഗ്ഗങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ എത്രത്തോളം കൂടുതലായി സാധിക്കാമോ, അവരുടെ മോചനത്തിനു പിന്നെ പ്രത്യേകമാർഗ്ഗങ്ങൾ ആരായേണ്ട ആവശ്യം അത്രത്തോളം കുറയും'' (൩) "ഉയർന്നവരാകട്ടെ താഴ്ന്നവരാകട്ടെ, എല്ലാവരുടെയും താൽപര്യങ്ങൾ രാഷ്ട്രത്തിനു തുല്യങ്ങളാകുന്നു." (൪) "അതിനാൽ, പൊതുഭരണം, തൊഴിലാളികളുടെ സുഖക്ഷേമങ്ങളെ ന്യായമായും ജാഗ്രതകമായും പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതാണു; അല്ലാത്തപക്ഷം, ഓരോ മനുഷ്യനും അവനവന്റെ ഓഹരി ലഭിക്കണമെന്നു അനുശാസിക്കുന്ന നീതിയുടെ ആ നിയമം ലംഘിക്കപ്പെട്ടും." "അംശവും അഖിലതയും ഒരർത്ഥത്തിൽ ഒന്നുതന്നെയാകയാൽ, അഖിലതയ്ക്കുള്ളതു് ഒരർത്ഥത്തിൽ അംശത്തിനുമുള്ളതാകുന്നു." ഭരണകർത്താക്കൾ "വിതരണപരമായ" നീതിയോടു പ്രവർത്തിച്ചാൽ അവർ തങ്ങളുടെ കടമ നിർവഹിച്ചു എന്നു പറയാം.

തൊഴിലാളിവർഗ്ഗത്തിന്റെനേക്കു രാഷ്ട്രത്തിനു് ഒരു പ്രത്യേക കടമതന്നെയാണുള്ളതു്; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, "അവരുടെ പ്രയത്നംകൊണ്ടുമാത്രമാണു രാഷ്ട്രങ്ങൾ സമ്പന്നങ്ങളാകുന്നതെന്നു പറയുവാൻതക്കവണ്ണം, ഈ വിഷയത്തിൽ അവരുടെ സഹകരണം അതിപ്രധാനമാണ്..... അതുകയാൽ, ജനസമുദായത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ അത്യന്തം സഹായിക്കുന്ന തൊഴിലാളിവർഗ്ഗങ്ങൾക്കുതന്നെ, അവർ ഉണ്ടാക്കുന്ന ഫലങ്ങളുടെ ഓഹരി ലഭിക്കുവാൻവേണ്ടി—അവക്കു ശരിയായ പാപ്പിടവും വസ്തുവും ശരീരശക്തിയും ലഭിച്ചു് അവരുടെ ജീവിതം കുറെക്കൂടി ക്ലേശരഹിതവും സുഗമവും ആയിത്തീരുവാൻവേണ്ടി—അവരുടെ താൽപര്യങ്ങളെ ഭരണാധികാരികൾ ശ്രദ്ധാപൂർവം പരിരക്ഷിക്കണമെന്നു് നീതി അവശ്യപ്പെടുന്നു." പൊതുജനക്ഷേമം സാധിക്കുകയെന്നതു് ഒരു ഗവർമ്മെൻറിന്റെ പ്രഥമവും സർവ്വപ്രധാനവുമായ ഒരു കടമയാണെന്നുമാത്രമല്ല, അതിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുള്ള ഏകന്യായംകൂടെയുമാണു് അതു്. അതു

കൊണ്ട്, ഭരണാധികാരികൾ തങ്ങളുടെ നന്മയെ, തങ്ങളുടെ ഭരണത്തിന് ഏല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നവരുടെ നന്മയെ ആണ് നോക്കേണ്ടത്. ഇതാണ് തത്ത്വശാസ്ത്രവും സുവിശേഷവും ഏകകണ്ഠമായി അനുശാസിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, ഭരിക്കുന്നതിനുള്ള ഈ അധികാരം ദൈവത്തിൽനിന്നുവരുന്നതാകയാലും അത് അവിടുത്തെ അധികാരത്തിന്റെ ഒരംശംതന്നെ എന്നു പറയാവുന്നതിനാലും ദൈവം തന്റെ അധികാരം എങ്ങനെ പ്രയോഗിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ– അതായത്, പൈതൃകമായ അനുകമ്പയോടുകൂടെ– പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണ്.

ഈ അധികാരപ്രയോഗം ഒരിക്കലും അനർഹമായ ഒരു കൈയേറ്റമായി വരരുത്. തന്റെ ചുമതലകൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ ആവശ്യമായതിൽക്കൂടുതലായി രാഷ്ട്രം ഒരിക്കലും "സഹകാര്യസമുദായങ്ങ"ളുടേയും കുടുംബത്തിന്റേയും കാര്യത്തിൽ ഇടപെടരുത്. "ഒരു കുടുംബം അതിയായ ആപത്തിലിരിക്കുകയും ഉപദേശം നല്കാനുള്ള സ്നേഹിതന്മാർ ആരും ഇല്ലാതിരിക്കുകയും തന്നെത്തന്നെ ഉദ്ധരിക്കുന്നതിനുള്ള യാതൊരു മാർഗ്ഗവും കാണാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ, കുടുംബം "പൊതുസമുദായ"ത്തിന്റെ ഒരംശമെന്നുള്ള ന്യായത്തിന്മേൽ, ആ അത്യന്താവശ്യം ഗവണ്മെന്റു സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നതു ന്യായ്യമാണ്. ഇങ്ങനെതന്നെ, കലശലായ തക്കവും മറ്റും ഉണ്ടാവിക്കുമ്പോഴും രാഷ്ട്രത്തിന് ഇടപെടാവുന്നതാണ്; പക്ഷേ, അതു കൈയേറുവാനല്ല, പ്രത്യുത, പൗരന്മാരുടെ അവകാശങ്ങളെ നീതിപൂർവ്വം ശരിയായി സംരക്ഷിക്കുവാനാണ്.

"ഇപ്രകാരംതന്നെ, പൊതുജനതാൽപര്യത്തിനോ ഏതെങ്കിലും ഒരു പ്രത്യേകവർഗ്ഗത്തിനോ ഹാനിതട്ടുകയോ ഹാനിതട്ടുമെന്നു ഭയപ്പെടുവാനിടവരുകയോ ചെയ്യുകയും മറ്റുവിധത്തിൽ അതിനെ അഭിമുഖീകരിച്ചു നിരോധിക്കുവാൻ സാധിക്കാതെവരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ഗവണ്മെന്റധികാരം അതിൽ ഇടപെടേണ്ടതാണ്." ഒരു പണിമുടക്കുമൂലമോ തൊഴിലാളികളുടെ മറ്റേതെങ്കിലും കൂട്ടുകെട്ടുമൂലമോ പൊതുസമാധാനം ഭഞ്ജി

ക്കപ്പെടുമെന്നുള്ള ആപത്തുള്ളപ്പോഴും, തൊഴിലാളികളുടെ കുടുംബജീവിതബന്ധത്തിനു ശൈഥില്യം ഭവിക്കത്തക്ക സാഹചര്യങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴും സ്ത്രീപുരുഷന്മാരുടെ ഇടകലർന്നുള്ള പെരുമാറ്റംമൂലം സദാചാരവും സന്മാർഗ്ഗവും ആപത്തിലായിരിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളിലും ചില അതിത്തികടക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ്, രാഷ്ട്രം തന്റെ അധികാരം പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാണ്. "തിന്മയ്ക്കു പ്രതിവിധി നല്കുക, അല്ലെങ്കിൽ, അതിനെ തടയുക എന്നതിനെക്കവിഞ്ഞു നിയമം (അധികാരം) യാതൊന്നും കൈയേല്ക്കരുതു; അതിനപ്പുറം നിയമം സഞ്ചരിക്കയുമരുതു."

പാവപ്പെട്ടവർക്കാണു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാഹായ്യംകൊണ്ടു പ്രത്യേകാവശ്യമുള്ളതു. "പണക്കാർക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ പലവഴികളുമുണ്ടു; അവർക്കു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാഹായ്യം അത്രതന്നെ ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ, പാവപ്പെട്ടവർക്കു് അത്യന്തമായി സചേതനശക്തികളൊന്നുംതന്നെയില്ല. അവർ രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സാഹായ്യത്തെയാണു മുഖ്യമായി ആഗ്രഹിക്കുന്നതു. അതുകൊണ്ടു, രാഷ്ട്രം ക്ലേലിവേലക്കാരെ പ്രത്യേകം ആദരിക്കുകയും രക്ഷിക്കുകയും വേണം."

ഇവ്വിധം തൊഴിലാളിസ്സംരക്ഷണത്തിനായി പരിശ്രമിക്കുന്നവർ– വ്യക്തികളാകട്ടെ, ഗവർമ്മെൻറുകളാകട്ടെ– യഥാർത്ഥസോഷ്യലിസ്റ്റുകാരാണു. "യാവനൊരുവൻ തൊഴിലാളിലോകത്തെ 'സ്വതന്ത്രയുടമ്പടി'കളിലും, 'പട്ടിണിക്കൂലി'കളിലുംനിന്നു രക്ഷിക്കുന്നുവോ, അവൻ ഒരു യഥാർത്ഥസോഷ്യലിസ്റ്റുകാരനാണു," എന്നതേ കാർഡിനൽ മാനിംഗു പറയുന്നതു.

തൊഴിലാളികളുടെ ആധ്യാത്മികതാൽപര്യങ്ങൾ അപകടത്തിലാകുമ്പോഴും രാഷ്ട്രത്തിനു് ഇടപെടാവുന്നതും, രാഷ്ട്രം ഇടപെടേണ്ടതുമാണു. "'ഭൂമിയെ നിറയ്ക്കുകയും കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുക; സമുദ്രത്തിലേ മത്സ്യങ്ങളുടെമേലും ആകാശത്തിലേ പറവകളുടെമേലും ഭൂമിയിൽ ചരിക്കുന്ന സകല ജീവജാലങ്ങളുടെമേലും വാഴുക' എന്നാണല്ലോ മനുഷ്യനു നല്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അധികാരം. ഇക്കാര്യത്തിൽ എല്ലാ മനുഷ്യരും

സമന്മാരാണ്. ദൈവംതന്നെ വലിയ ബഹുമാനത്തോടെ ആദരിക്കുന്ന ഈ ശ്രേഷ്ഠാധികാരം ആത്മാവിലേയ്ക്കു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. എന്നാൽ, തന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ അന്ത്യത്തെ—ആത്മരക്ഷയെ— പരാജയപ്പെടുത്തുന്ന ഏതെങ്കിലും പെരുമാറ്റത്തിനു വഴിപ്പെടുവാൻ മനുഷ്യന് അധികാരമില്ല; തന്റെ ആത്മാവിനെ അടിമത്തത്തിൽ അകപ്പെടുത്തുവാൻ അവന് അവകാശമില്ല; കാരണം, ഇവിടെ പറയപ്പെടുന്നവ മനുഷ്യന്റെ സ്വത്തും അവകാശങ്ങളല്ല; പ്രത്യുത, ദൈവത്തിന്റെ അവകാശങ്ങളത്രേ." അതുകൊണ്ട്, മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളോടുകൂടിയ വിശ്രമാവസരങ്ങൾ ക്രമീകരിക്കുക ലഭിക്കേണ്ടതാണ്. തൊഴിലാളികളുടെ മതപരവും ശാരീരികവുമായ ജീവിതത്തിനു ഹാനിവരുത്തുവാൻ പാടുള്ള സാഹചര്യങ്ങളിൽനിന്നും രാഷ്ട്രം അവരെ പരിരക്ഷിക്കേണ്ടതാണ്.

തൊഴിലാളികളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം, സംഘടന, സഹകരണബോധം മുതലായവ: തൊഴിലാളികൾക്ക് അവരുടെ "അന്നന്നായപ്പം" സമ്പാദിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമാണ ജോലി. പക്ഷേ, ഒരു തൊഴിലാളി ഏതുതരത്തിലുള്ള ജോലി ചെയ്യണം, അതു് ഏതു മുതലാളനുവേണ്ടി ചെയ്യണം എന്നെല്ലാം തീരുമാനിക്കേണ്ടതു ക്രമീകരിക്കുൻതന്നെയാണ്. അതിനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം അവന്റേതാണ്. അതു് എല്ലാവരും വകവച്ചുകൊടുക്കണം.

നിർജ്ജീവവസ്തുക്കളായ പൊന്നും വെള്ളിയുമാണ് — അതുമാത്രമാണ് — മുതലാളന്റെ പിടിയിലുള്ളതു്. എന്നാൽ, തൊഴിലാളികളുടെ പിടിയിലാകട്ടെ സജീവവസ്തുക്കളായ ശക്തിയും സാമർത്ഥ്യവും സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. പൊന്നും വെള്ളിയും ക്രമാതെ ശക്തിയും സാമർത്ഥ്യവും ഫലം പുറപ്പെടുത്തുന്നതിന് അപ്രാപ്തങ്ങളെങ്കിൽ, ശക്തിയും സാമർത്ഥ്യവുംകൂടാതെ പൊന്നും വെള്ളിയും നിർജ്ജീവമാണെന്നുള്ള വസ്തുതയും നാം ധരിക്കണം.

ഫലം പുറപ്പെടുത്തുന്നതിന് ഈ രണ്ടു ഘടകങ്ങൾക്കും — പൊന്നിനും വെള്ളിക്കും, ശക്തിക്കും സാമർത്ഥ്യത്തിനും — വിശ്വാസത്തേയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും ആധാരമാക്കി ചെയ്യു

പ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു ഉടമ്പടി അവശ്യകമാണ്. നീതിയുക്തമെന്നു തനിക്കു ബോധ്യമായിരിക്കുന്ന ഒരു കൂലിക്കുവേണ്ടി ജോലിചെയ്യുന്നതിനും, അതിൽ കുറഞ്ഞ നിരക്കിനു ജോലിചെയ്യാതിരിക്കുന്നതിനും, ഏതൊരു മനുഷ്യനും അവകാശവും സ്വാതന്ത്ര്യവുമുണ്ട്. ഒരേ വ്യാപാരത്തിലും തൊഴിലിലും ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ആളുകൾക്ക്, നീതിയുക്തമായ കൂലി ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ, സംഘടിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന് — തങ്ങളുടെ അവകാശങ്ങൾക്കുവേണ്ടി വാദിക്കുന്നതിന് — ന്യായമായി പാടുണ്ട്. ഇപ്രകാരംതന്നെ നീതിയുക്തമായ കൂലി ലഭിക്കാതെ വരുമ്പോൾ പണിമുടക്കു നടത്തുന്നതിനും തൊഴിലാളികൾക്കു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്. "ജോലിചെയ്യുവാനോ, ചെയ്യാതെയിരിക്കാനോ അവനു സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്", എന്നത്രേ ലെയോ മാപ്പ്പ്പാ പറയുന്നതു്.

ജീവനക്കൂലി. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഒരു ചോദ്യം താനേ ഉദയം ചെയ്യുന്നു. നീതിയുക്തമായ കൂലി എന്തായിരിക്കണം? അതിന്റെ മാനദണ്ഡം എന്താണ്? വിശ്വലേഖനം അതിനു് ഉത്തരം പറയുന്നു. കൂലിയുടെ അഗ്രപരിമാണം എന്തെന്നു നിർണ്ണയിക്കുവാൻ ശക്യമല്ലെങ്കിലും ന്യൂനപരിമാണം എന്തായിരിക്കണമെന്നു നിഷ്പ്രയാസം പറയാം. "വേലക്കാരനും തൊഴിലുടമസ്ഥനുംതമ്മിൽ സ്വതന്ത്രമായി ഉടമ്പടികൾ ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ; കൂലിയെസ്സംബന്ധിച്ച സപ്ലവുന്ദം കരാറും ചെയ്തുകൊള്ളട്ടെ; എന്നാലും മനുഷ്യനും മനുഷ്യനുംതമ്മിലുള്ള ഏതു് ഉടമ്പടിയെക്കാളും കൂടുതൽ അജ്ഞാപകവും പുരാതനവുമായ ഒരു ശാസനം ഇതിലെല്ലാം അന്തർലീനമായി നിലകൊള്ളുന്നുണ്ട്. അതു്, കൂലി മിതവ്യയശീലവും മര്യാദയുമുള്ള ഒരു വേലക്കാരന്റെ കഴിച്ചിലിനു മതിയാകാതെ വരരുതെന്നുള്ളതാണ്. . . . . ഒരു തൊഴിലാളിക്കു ലഭിക്കുന്ന കൂലി അവന്റേയും അവന്റെ സന്താനങ്ങളുടേയും സുഖകരമായ സന്ധാരണത്തിനു പര്യാപ്തമായിരിക്കണം." ഇതാണ് കൂലിയുടെ ന്യൂനപരിമാണം. എന്നാൽ, കൂട്ടികളുടെ വർദ്ധനമനുസരിച്ച് അനുക്രമം മാറിമാറിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു നിരക്ക് എന്നല്ല ഈ

പറഞ്ഞതുകൊണ്ട് അത്ഥമാക്കേണ്ടതു്. ഒരു മദ്ധ്യമത്തുക എന്നോ അത്ഥമാക്കേണ്ടതുള്ളൂ. "തൊഴിലുടമസ്ഥനോ കൺട്രാക്ടരോ കൂടുതൽ ഗുണകരങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകൾ സമ്മതിക്കയില്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കി, അവശ്യത്തിന്റെ ശക്തികൊണ്ടോ കൂടുതൽ ദോഷം വരുമെന്നുള്ള ഭയംകൊണ്ടോ. ഒരു വേലക്കാരൻ കഠിനതരങ്ങളായ വ്യവസ്ഥകൾക്കു വഴിപ്പെട്ടുപോൾ, അവൻ ബലാൽകാരത്തിനും അനീതിക്കും ഇരയാക്കപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്."

ഈ തീരുമാനം, പ്രകൃതിനിയമത്തിൽ അടിയുറച്ചു നില്ക്കുന്നു. ഓരോമനുഷ്യനും സ്വന്തമായി ഒരു ചെറുവേനമെങ്കിലും ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നും അതിൽ അവൻ തന്റെ ചുമതലകളെ, അയൽവാസികളുടെ അനുകമ്പാപൂർവ്വകമായ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കണമെന്നുമാണു പ്രകൃതി അനുശാസിക്കുന്നതു്. ദൈവം തന്നെ സ്ഥാപിച്ചിരിക്കുന്നതും മാനവസമുദായത്തിന്റെ വളർച്ചയ്ക്ക് അനുപേക്ഷണീയവുമായ വൈവാഹികാവസ്ഥയിൽ വേലക്കാരൻ പ്രവേശിക്കരുതെന്നു നിയമം ഉണ്ടാക്കുന്നതു്, അല്ലെങ്കിൽ ഏകനായി ജീവിക്കുന്നതിനു് അവൻ സാഹചര്യത്താൽ പ്രേരിതനാകുന്നതു്, ലോകത്തിന്റെ അനർത്ഥത്തിനല്ലാതെ മറ്റുപ്രകാരത്തിൽ ആവാൻ തരമില്ല. കുടുംബരഹിതരായ മനുഷ്യർ എന്തിനും തുനിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന ഒരുകൂട്ടം മനുഷ്യക്കരടികളാണു്. അതുകൊണ്ടു്, എല്ലാവരും ക്ഷേമകരമായ ജീവിതം നയിക്കത്തക്കവണ്ണം കുടുംബമുള്ളവരായിരിക്കുന്നതിനു രാഷ്ട്രം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണു്. അതിനു സാധുക്കളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അവർക്കു കുടുംബസന്ധാരണത്തിനു പറ്റിയ കൂലി ലഭിക്കുവാൻ രാഷ്ട്രം ശ്രദ്ധിക്കണം.

ഏതെങ്കിലും ഒരു മുതലാളി ചില വ്യക്തികൾക്കു്, അവർക്ക് തുല്യമായ ഒരു കൂലികൊടുത്താൽ മതിയെന്നുള്ള ന്യായത്താൽ, തൊഴിൽ കൊടുക്കുകയുള്ളൂ എന്നു വന്നാൽ, അവൻ മാനവസമുദായത്തിന്റെ കലഡ്രോഹിയാണു്. ഇത്തരുണ

ത്തിൽ ഒരു കായ്ക്കുടിനാം അനുസ്മരിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും. പണക്കാരനും പണിക്കാരനുംകൂടിചെയ്യുന്ന സ്വതന്ത്രയുടമ്പടിക്കു് ഒരുകാലത്തു് ഒരു നല്ലനിലയുണ്ടായിരുന്നു. "ലാപ്പ്യകൃതികൃഷിനടപ്പു്" (Metayer) എന്ന പദ്ധതിക്കു പ്രസക്തിയുണ്ടായിരുന്ന നാളുകളായിരുന്നു അതു്. ഈ പദ്ധതിയനുസരിച്ചു വയലിലേ വിളവു മുതലാളിയും തൊഴിലാളിയും സമം വിഭജിച്ചെടുത്തിരുന്നു. ഈ പദ്ധതിയിൽ, തൽകത്താക്കൾ നീതിക്കും സ്നേഹത്തിനുമാണു പ്രാധാന്യവും പ്രാമാണ്യവും നല്കിയിരുന്നതു്. എന്നാൽ, ഇന്നത്തേ സ്ഥിതി എത്ര പരിതാപകരം!! ഇന്നു്, ചെയ്യുന്ന ജോലിക്കും കിട്ടുന്ന കൂലിക്കും തമ്മിൽ യാതൊരു പൊരുത്തവുമില്ല. ജോലിചെയ്താലും അതിനുള്ള കൂലി, ഓരോ ന്യായത്തിന്റെ മറപിടിച്ചുകൊണ്ടു്, കൊടുക്കാതെയിരിക്കുന്നവരുമുണ്ടു്. "ഒരുവനു ന്യായ്യമായി ചെല്ലേണ്ടുന്ന കൂലി കൊടുക്കാതെ അവനെ അപഹരിക്കുന്നതു് സ്വർഗ്ഗത്തിന്റെ പ്രതികാരപരമായ കോപത്തിനായി നിലവിളിക്കുന്ന ഒരു പാതകമാണു്" എന്നത്രേ പ. പിതാവു പറയുന്നതു്. വേദോക്തവും അങ്ങനെതന്നെ. "അതാ, വേലക്കാരുടെ കൂലി—നിങ്ങൾ വഞ്ചനയാൽ പിടിച്ചുവച്ചകൂലി—നിലവിളിക്കുന്നു. അവരുടെ നിലവിളി സാബത്തിന്റെ കർത്താവിന്റെ ചെവികളിൽ എത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു." (James v: 4.) കിളയ്ക്കുന്നവനും വെട്ടുന്നവനും ഉഴുന്നവനും പാടുന്നവനും കൊയ്യുന്നവനും പാചകവൃത്തി ചെയ്യുന്നവനും വ്യവസായശാലകളിൽ വേല ചെയ്യുന്നവനും എന്നിങ്ങനെ ഓരോ തൂറയിലുള്ള ഓരോ ജോലിക്കാരനും ചെല്ലേണ്ടതു കൊടുക്കുകതന്നെ വേണം.

സ്വകായ്യസ്വത്തുടമസ്ഥത: "ഒരു തൊഴിലാളിക്കു ലഭിക്കുന്ന കൂലി അവന്റേയും അവന്റെ കുടുംബത്തിന്റേയും സുഖകരമായ സന്ധാരണത്തിനു പര്യാപ്തമായിരിക്കുന്ന പക്ഷം, അവൻ ബുദ്ധിമാനാണെങ്കിൽ, മിതവ്യയം ശീലിക്കുവാൻ അവനു പ്രയാസം തോന്നുകയില്ല; അപ്പോൾ ചെലവുകൾ ചുരുക്കി ചെറുതായ ചില സമ്പാദ്യങ്ങളുണ്ടാക്കി, മിതമായ ഒരു ആദായ

മാസ്റ്റം നേടുന്നതിന് അവനു സാധിക്കും'' എന്നിങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചുകൊണ്ടു പരിശുദ്ധനായ പാപ്പാ പറയുന്നു: "സഭകായ്സത്തുടമയെ പരിശുദ്ധവും അലംഘനീയവുമായ ഒരു പ്രമാണമായി സ്വീകരിക്കാതെ, ബൃഹത്തായ തൊഴിലാളിപ്രശ്നത്തിനു പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല . . . . . അതിനാൽ സഭകായ്സത്തുടമസ്ഥതയെ അനുകൂലിക്കണ്ടതാണ്. കഴിയുന്നതു ആളുകൾ സഭകാര്യസത്തുടമസ്ഥന്മാരായിത്തീരുവാൻ ഗവമ്മെൻറു യത്നിക്കണം." സാധാരണമനുഷ്യനു സ്ഥിരമായി ഒരു കുടുംബമുണ്ടായിരിക്കണ്ടതു, കുടുംബജീവിതവും കുടുംബചൈതന്യവും അഭംഗമായി പാലിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിനു ആവശ്യകമാണെന്നും, അതുകൊണ്ടു, ചുരുങ്ങിയ പലിശനിരക്കിൽ പണംകൊടുത്തു കുടിയാന്മാരെ വീടുകളുടെ ഉടമസ്ഥരാക്കാൻ ഗവമ്മെൻറും സഹകരണസംഘങ്ങളും മുനിസിപ്പാലിറ്റികളും ശ്രമിക്കണ്ടതാണെന്നുമുള്ള മദ്രാസിലെ "സാമൂഹ്യവാര"നിർദ്ദേശം ഇത്തരുണത്തിൽ സ്മരണീയമാണ്.

പണിമുടക്ക്: "വേലക്കാർ പണിമുടക്കിനെ ശരണം ഗമിക്കുന്നതു പലപ്പോഴും ജോലിസമയം കണക്കിലധികം ദീർഘമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ, വേലതുലോം കഠിനമായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ അഥവാ, തങ്ങളുടെ കൂലി കുറവായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ആകുന്നു'' എന്നതേ മഹാനായ പാപ്പാ പറയുന്നതു. ഇതു തികച്ചും പരമാർത്ഥമാണെന്നു് ആധുനിക സംഭവവികാസങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നുണ്ടു്. പണിമുടക്കു് (Strike) ഒരു സമരത്തിനു തുല്യമാണു്. നീതിയുക്തമായ കാരണങ്ങളെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയുള്ള പണിമുടക്കു് അനപലപനീയവും അനുവദനീയവുമാണു്. സേച്ഛാപ്രഭുക്കളും, നിഷ്കരുണകരുമായ പണക്കാരെ, മുതലാളികളെ, അധികാരികളെ, നിയന്ത്രണത്തിൽ കൊണ്ടുവരുന്നതിനു പറ്റിയ ഒരു കടിഞ്ഞാൺ ആണു് അതു; നിരാധാരരും നിർദ്ധനരുമായ പണിക്കാക്കും തൊഴിലാളികൾക്കും, ഇതരമാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടെയുള്ള പരിശ്രമങ്ങളെല്ലാം വിഫലമായി എന്നു കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ, ശരണംഗമിക്കാവുന്ന ഏകമാർഗ്ഗമാണു്

അതു്. "നീതിയുടേയും സ്നേഹത്തിന്റേയും പ്രമാണങ്ങളെ ലംഘിക്കാതേയും പൊതുസമാധാനത്തെ ഭഞ്ജിക്കാതേയും ഏറ്റവും ന്യായ്യമായ മാർഗ്ഗങ്ങളിലൂടേയും വേണം പണിക്കാർ ഈ ഉദ്ദേശമായ ഒരു സമരം നടത്തുവാൻ" എന്നു് കാർഡിനൽ ഒക്കോണൽ പറയുന്നഭാഗം പ്രത്യേകം സ്മരണീയമാണു്.

പലരാജ്യങ്ങളിലും സാധാരണമായി എന്നോണം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഈ അനിഷ്ടസംഭവത്തിന്റെ ബഹുദൂരവ്യാപകങ്ങളായ അനിഷ്ടഫലങ്ങളെ തടയുവാൻ "നിയമങ്ങൾ (ഭരണാധികാരികൾ) മുൻകൂട്ടി സൂക്ഷിക്കേണ്ടതാണു്," എന്നു പാപ്പാ ഉദ്ബോധിപ്പിക്കുന്നു. തൊഴിലാളികൾ പണിമുടക്കുക, മുതലാളികൾ വ്യവസായശാലകൾ പൂട്ടിയിടുക ഇത്യാദി ഒർ ഘട്ടദശകളിലേക്കു വ്യവസായത്തെ കൊണ്ടുചെന്നാക്കിയിരിക്കുന്നതു്, ഓരോവ്യക്തിക്കും അവനവന്റെ മിടുക്കുപോലെ പ്രവർത്തിക്കാൻ അധികാരവും അവകാശവുമുണ്ടെന്നുള്ള ലിബറലിസ്റ്റുകാരുടെ വ്യാഖ്യാനമാണു്. അതുകൊണ്ടു്, ഈ ദുഷിച്ച സമ്പ്രദായത്തിനു് ഒരു അന്തം വരേണ്ടിയിരിക്കുന്നു, അഥവാ, വരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തർക്കങ്ങൾ മാധ്യസ്ഥ്യംവഴി തീർക്കണമെന്നു രാഷ്ട്രം നിഷ്കർഷിക്കണം. അനുരഞ്ജനവും മാധ്യസ്ഥ്യവുംവഴി "വഴക്കു്" അവസാനിക്കാതെ വന്നാലേ രാഷ്ട്രം ഇടപെടാവൂ. പക്ഷേ, ആ ഇടപെടൽ പൊതുജനങ്ങളുടെ വിശ്വാസം അർഹിക്കുന്ന നിഷ്പക്ഷമായ നീതിന്യായക്കോടതികൾമുഖേനയാണു സാധിക്കേണ്ടതു്. രാഷ്ട്രംകൂടി "വേലി വിളവു തിന്നുന്ന"മട്ടിൽ ആകാതിരിപ്പാൻ സൂക്ഷിക്കണം.

"ഞാനും കുലിക്കാരനുമായിട്ടു് ഒരു കരാറുണ്ടു്; ഒരുത്തരും ഒരു മാധ്യസ്ഥ്യവും കൊണ്ടുവരേണ്ടാ; ഇവിടെ എല്ലാം ശാന്തമാണു്....." എന്നിങ്ങനെ പറയുന്ന ഒരു കൂട്ടരുണ്ടു്. ഉഭയാവൃതമായ അഗ്നിയാണു തങ്ങളുടെ തൊഴിൽശാലകളിൽ തങ്ങൾ ദർശിക്കുന്നതെന്നു് ഇക്കൂട്ടർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. കാലത്തിന്റെ പൂണ്ണതയിലും സാഹചര്യങ്ങളുടെ പാകതയിലും, ചരിത്രത്തിൽ മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഈ തീ ആളിക്കത്താതിരിക്കയി

ല്ല. അതുകൊണ്ട്, ന്യായ്യമായകൂലി മുതലാളികൾ കൊടുക്കണം; അതിൽ കുറഞ്ഞ കൂലിക്കു ജോലിചെയ്യുന്നതിനായി കൂലിക്കാരെ, നയോപായങ്ങൾകൊണ്ട്, അവർ നിർബന്ധിക്കരുതു്; ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു കൂലിക്കു കൂലിക്കാർ ഒട്ടും സമ്മതിക്കയും അരുതു്. "വേലചെയ്യുക എന്നു പറയുന്നതു്..... സ്വയംസന്ധാരണത്തിനു് ആവശ്യമുള്ളതു സമ്പാദിക്കുവാനായി ഒരുവൻ ചെയ്യുന്ന അദ്ധ്വാനമാണു്. ഈ പ്രയത്നത്തിനു രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളുണ്ടു്. ഒന്നാമതായി അതു വ്യക്തിപരമാകുന്നു... രണ്ടാമതായി അതു് ആവശ്യകവുമാകുന്നു..... ഒരു വേലക്കാരന്റെ പ്രയത്നത്തെ വ്യക്തിപരമായിമാത്രം നാം കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, എത്രമാത്രി കൂലിനിരക്കിനും അവനു സമ്മതിക്കുവാൻ അവകാശമുണ്ടു്..... എന്നാൽ, അവന്റെ പ്രയത്നം അവന്റെ ജീവസന്ധാരണത്തിനു് ആവശ്യകം കൂടിയാണെന്നുള്ള നില വരുമ്പോൾ, തുലോം വ്യത്യസ്തമായ ഒരു നിഗമനത്തിലാണു നാം എത്തിച്ചേരുക." ജീവസന്ധാരണത്തിനു് ആവശ്യകമായതിൽ "വീഴ്ചവരുത്തുന്നതു് ഒരു പാപമാണു്..... പാവപ്പെട്ടവർക്കു തങ്ങളുടെ വേലയിൽനിന്നുള്ള കൂലികൊണ്ടല്ലാതെ അതു സാധിക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലതാനും." അതുകൊണ്ടു "പ്രായപൂർത്തി വന്നവർ സ്വാതന്ത്ര്യപൂർവ്വം ചെയ്യുടമ്പടി" എന്നിങ്ങനെയുള്ള മുടന്തൻ ന്യായങ്ങളുടെ മറവിൽനിന്നുകൊണ്ടു സാധുക്കളെ ചൂഷണം ചെയ്യുന്നതു് ഒരു മഹാപരാധമാണു്. തന്നെയല്ല, കാർഡിനൽ മാനിംഗ് പറയുന്നു: "ന്യായ്യമായ കാരണങ്ങളുള്ളപ്പോൾ കൂലിയിൽ ഒരു പൈ കൂട്ടിക്കൊടുക്കുന്നതിനു്, അല്ലെങ്കിൽ വേലയിൽ ഒരു മണിക്കൂർ കുറച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനു തൊഴിലുടമസ്ഥൻ കാണിക്കുന്ന അനാസ്ഥ തൊഴിലാളികളുടെയും അവരുടെ പുത്രകളത്രാദികളുടേയും വയറടിച്ചു് അടിക്കുന്ന അടിയാണു്.

സംഘടനകൾ: പുരാതനകാലങ്ങളിൽ മഹത്തരങ്ങളായ ഫലങ്ങളെ ഉളവാക്കിയിട്ടുള്ളവയാണു് ഗിൽഡുകൾ എന്നു നാം അന്യത്ര കണ്ടുകഴിഞ്ഞു. "അമ്മാതിരി സംഘങ്ങളെ നമ്മുടെ യുഗത്തിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു്.... അനുയോജ്യമാക്കിത്തീർ

ക്കണം," എന്നു മഹാനായ പാപ്പാ പറയുന്നു: അവ "തൊഴിലാളിമുതലാളിവർഗ്ഗങ്ങളെ കൂടുതൽ ഗാഢമായി അടുപ്പിക്കും" എന്നതു അവിടുന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു. "സ്വന്തം അശക്തിയെക്കുറിച്ചു മനുഷ്യനുള്ള ബോധംതന്നെ, പുറത്തുനിന്നു സാഹായ്യം ആവശ്യപ്പെടുവാൻ അവനെ നിർബന്ധിക്കുന്നു. 'ഒരാൾ തനിച്ചിരിക്കുന്നതിനെക്കാൾ നല്ലതു രണ്ടുപേർ ഒന്നിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു. . . . . ഏകനായിരിക്കുന്നവനു ഭീതം' (Eccles. iv). 'തന്റെ സഹോദരനാൽ സഹായിക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സഹോദരൻ ശക്തിയുള്ള ഒരു നഗരംപോലെയാണു" (Prov. xiii). ഈ പ്രചോദനങ്ങളാണു സിവിൽ സമുദായത്തിൽ (പൊതുസമുദായത്തിൽ) മനുഷ്യരെ സംയോജിപ്പിച്ചുനിർത്തുന്നതു; ഇതുതന്നെയാണു സംഘങ്ങളിൽ (സ്വകാര്യസമുദായങ്ങളിൽ) ഒന്നുചേർന്നുനില്പാൻ അവരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും."

പൊതുസമുദായം പൊതുക്ഷേമത്തിനായി നിലകൊള്ളുമ്പോൾ സ്വകാര്യസമുദായങ്ങൾ സ്വകാര്യനേട്ടത്തിനായി നിലകൊള്ളുന്നു. സ്വകാര്യസമുദായങ്ങൾ പൊതുസമുദായമാകുന്ന രാഷ്ട്രത്തിനകത്തു് അതിന്റെ ഒരംഗമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു. അഖിലം അംശത്തെ ഗ്രസിക്കുകയല്ല, രക്ഷിക്കുകയത്രേ വേണ്ടതു്. പ്രകൃതിസിദ്ധമായ അവകാശത്തോടുകൂടി ന്യായ്യമായവിധത്തിൽ സ്വകാര്യനേട്ടത്തിനായി സ്വകാര്യസമുദായമായി ചേർന്നിരിക്കുന്ന പൗരന്മാരെ ആ കാര്യത്തിൽ രാഷ്ട്രം നിരോധിക്കുന്നുവെങ്കിൽ, രാഷ്ട്രത്തിന്റെ സ്വന്തം അസ്തിത്വത്തിനുതന്നെ ആധാരമായിരിക്കുന്ന പ്രമാണത്തെ നിഷേധിക്കുകയാണു ചെയ്യുന്നതു. എന്നാൽ, നികൃഷ്ടവും നിയമവിരുദ്ധവും രാഷ്ട്രത്തിനു് അപകരവുമായ കാര്യങ്ങൾക്കായി ജനങ്ങൾ സ്വകാര്യസമുദായങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചാൽ, രാഷ്ട്രം അവയെ പിരിച്ചുവിടുന്നതു ന്യായ്യവും ആവശ്യകവുമാണു്.

ആധുനികകാലത്തു തൊഴിലാളിസംഘങ്ങൾ അനവധിയായി മുളയെടുത്തു വളർന്നിട്ടുണ്ടു്. ആ സംഘങ്ങളിൽ പലതും രഹസ്യനേതാക്കളുടെ കൈയിലാണുതാനും. മതത്തിനും, രാജ്യ

ക്ഷേമത്തിനും പ്രതികൂലങ്ങളായ തത്ത്വങ്ങളാണ് അവയിൽ പലതും ഇന്നു പ്രഖ്യാപിച്ചു കാണുന്നതു്. തൊഴിൽരംഗത്തെ നിശ്ശ്ലേഷം തങ്ങളുടെ കീഴിലാക്കാൻ ഇന്ന് ഒരു കൂട്ടം "ലോകോദ്ധാരകന്മാർ" ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ ക്രിസ്തീയതൊഴിലാളികൾ, തങ്ങളുടെ മതവിശ്വാസത്തിനു് അപകടം നേരിടത്തക്കവിധത്തിലുള്ള സംഘങ്ങളിൽ ചേരാതെ സ്വന്തം സംഘങ്ങൾ രൂപീകരിക്കുകയും അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ശക്തിയെ സംയോജിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അന്യായവും ദുസ്സഹവുമായ മർദ്ദനത്തിന്റെ നടുക്കത്തെ ധൈര്യപൂർവ്വം തട്ടിനീക്കുകയുമാണു വേണ്ടതു്.

ഈ മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ തൊഴിലാളികളെ നടത്തുന്നതിനായി പരിശ്രമിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള അല്മായരേയും വൈദികന്മാരേയും മഹാനായ പാപ്പാ പ്രശംസിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ—മലബാറിൽ—ഇതിനായിട്ടു കാര്യമായ ഒരു പ്രവർത്തനം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു പറയുവാൻ പാടില്ല. തന്നെയല്ല, മുതലാളികളിൽ പലരും ഇത്തരത്തിലുള്ള ഒരു സംഘടനയുണ്ടാകുന്നതു തങ്ങൾക്ക് ആപൽകരമാണെന്നുള്ള ഒരു മിഥ്യാബോധത്തിൽപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതായും കാണുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പരിശുദ്ധപിതാവു് "റേരും നൊവാരും" എന്ന ചാക്രികലേഖനത്തിൽ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള തൊഴിലാളിസ്സംഘടനകൾ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു നാം ശ്രമിക്കേണ്ടതാണു്.

സ്ത്രീകളുടെ വേലയെസ്സംബന്ധിച്ചു്: തൊഴിലാളിമിത്രമായ ലെയോ മാപ്പാപ്പാ പറയുന്നു: "സ്ത്രീകൾക്കു ചില ജോലികൾ യോജിക്കുന്നതല്ല; സ്ത്രീയുടെ പ്രകൃത്യാതന്നെ യോജിക്കുന്നതു ഗൃഹജോലിയാണു്. അവളുടെ വിനയത്തെ പരിരക്ഷിക്കുന്നതിനും, കുട്ടികളുടെ നല്ല വളർത്തലും കുടുംബത്തിന്റെ സുസ്ഥിതിയും പാലിച്ചു പുലർത്തുന്നതിനും ഏറ്റവും പറ്റിയമാർഗ്ഗം ഗൃഹജോലിതന്നെ." ഈ വരികൾ വായിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ മനോമുകുരത്തിൽ ഉദിച്ചുയരുന്നതു്, പട്ടണങ്ങളിലും ഇതരവ്യവസായകേന്ദ്രങ്ങളിലുമുള്ള ഫാക്ടറികളിലേക്കും പണിസ്ഥലങ്ങളിലേക്കും,

രാവും പകലുമില്ലാതെ, ക്ലൃപ്തംക്ലൃപ്തമായി പോയും വന്നുംകൊണ്ടിരിക്കുന്ന സ്ത്രീകളാണ്. നിരാധാരരായ ഉണ്ണുങ്ങിക്കിടാങ്ങൾ അമ്മയെ കാണാഞ്ഞിട്ടും 'അമ്മിഞ്ഞി' കുടിക്കാഞ്ഞിട്ടും മുറവിളിയും ഉമ്മരത്തും കിടക്കുന്ന കേഴ്പ്പോൾ അമ്മമാർ വ്യവസായശാലകളിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന കാഴ്ച എത്രയോ വിലപനീയം! ഒരു ഭാര്യയുടേയും ഒരു മാതാവിന്റെയും ഒരു ഗൃഹനായികയുടേയും ബഹുലങ്ങളും പരിപാവനങ്ങളുമായ കടമകളെ അവർ എങ്ങനെ നിറവേറും? ഭർതൃശുശ്രൂഷ, സന്താനവളർത്തൽ, കുടുംബസംരക്ഷണം, സ്ത്രീസഹജമായ വിനയത്തിന്റെ പാലനം ഇവയോരോന്നിനും അവളുടെ ഈ കഠിനാധ്വാനം വിലങ്ങടിച്ചുകിടക്കുന്നില്ലേ? അവളുടെ ശരീരഘടനയ്ക്കു വിരുദ്ധമായ പ്രവൃത്തികൾ അവളുടേയും അവളുടെ 'പ്രജ'യുടേയും ശക്തിക്ഷയത്തിനും, ദുർബ്ബലതയ്ക്കും കാരണമായിത്തീരുന്നില്ലേ? അതികഠിനമായ കായക്ലേശംനിമിത്തം ഗർഭസ്ഥിതമായ പ്രജയുടെ അകാലനിര്യാണത്തിനുതന്നെയും ഇടവരുന്നില്ലേ? ഈ സാഹചര്യങ്ങളിൽ കുടുംബമുണ്ടോ? കുടുംബജീവിതമുണ്ടോ? കുടുംബജീവിതം ശിഥിലീഭവിച്ചിടത്തെ സാമൂഹികവും രാഷ്ട്രീയവുമായ ജീവിതം എത്ര നിന്ദ്യവും അവഹേളനാർഹവുമായിരിക്കും!!

എന്നാൽ, കുടുംബനായികകൂടെ ജോലിചെയ്യാതിരുന്നാൽ കുടുംബസന്ധാരണം സാധ്യമല്ലെന്നു തൊഴിലാളികൾ പറയുന്നു. അവളുടെ ശരീരഘടനയ്ക്കു പറ്റിയ ജോലികൾ ഗൃഹപരിസരങ്ങളിലിരുന്നു ചെയ്യുന്നതു നിഷിദ്ധമെന്നു് ആരും പറയുന്നില്ല. വീടുവിട്ട് അന്യഗൃഹം കയറിയുള്ള ജോലി, അവളുടെ ശരീരഘടനയ്ക്ക് ഉതകാത്ത ജോലി, വ്യവസായശാലകളിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടുള്ള ജോലി, അവളുടെ അടക്കത്തെ അശേഷം അടിച്ചുതകർക്കുന്ന ജോലി– ഇതാണ് അപലപനീയമായിട്ടുള്ളതു്. നീതിയാകുന്ന തൊത്തുമാത്രംവച്ചു മുതലാളികൾ തൊഴിലാളികളോടു പെരുമാറുന്നതായിരുന്നാൽത്തന്നെയും, ന്യൂനപരിമാണമനുസരിച്ചുള്ള "ജീവനക്കൂലി" കൊടുക്കുന്നതിനു് അവർ കടപ്പെട്ടിരുന്നു. ജീവനക്കൂലി ലഭിക്കുന്നപക്ഷം സ്ത്രീയുടെ

നിലയും വിലയും പാലിക്കാമെന്നുള്ളതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. എന്നാൽ, ഈ നീതിയോടുകൂടി മുതലാളികൾ അല്പമൊരു ഔദാര്യംകൂടി പ്രദർശിപ്പിച്ചാലത്തെ സ്ഥിതി എത്ര അഭികാമ്യമായിരിക്കും! തങ്ങളുടെ ഐഹികജീവിതമാകുന്ന ജോലിക്കു മുതലാളനായ ദൈവം നീതിമാത്രം മുൻനിറുത്തി ക്രമനിശ്ചയിക്കുന്നതായാൽ തങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കുമെന്നുകൂടെ മുതലാളികൾ സദാ ചിന്തിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

കുട്ടികളുടെ ജോലിയെസ്സംബന്ധിച്ച്: "അവരുടെ (കുട്ടികളുടെ) മനസ്സിനും ശരീരത്തിനും വേണ്ടത്ര വികാസം വരുന്നതിനുമുമ്പ്, അവരെ തൊഴിൽമന്ദിരങ്ങളിലും വ്യവസായശാലകളിലും ഏർപ്പെടുത്താതിരിക്കുവാൻ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്..... നന്നാച്ചെറുപ്പത്തിലേതന്നെ ജീവിതത്തിന്റെ കഠിനയത്നം അനുഭവിക്കേണ്ടിവരുന്നതു്, ഭൂമിയിൽ, ഒരു കൂട്ടിയുടെ കഴിവുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രത്യാശയെ നശിപ്പിക്കുകയും ശരിയായ വിദ്യാഭ്യാസത്തെ അസാധ്യമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." ഇതാണു ലെയോമാപ്പാപ്പായുടെ പ്രബോധനം.

വേണ്ടത്ര പ്രകാശവും വായുവും പ്രവേശിക്കാത്തതും, പലപ്പോഴും ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതുമായ സ്ഥലങ്ങളിൽ കുട്ടികളെ നന്നാച്ചെറുപ്പത്തിൽത്തന്നെ പണിക്കായി ഏർപ്പെടുത്തുന്നതും അവരുടെ ശക്തിയിൽക്കവിഞ്ഞ ജോലികൾക്ക് അവരെ നിയമിക്കുന്നതും, വിനോദവും വിശ്രമവും അധികം ആവശ്യമുള്ള കുട്ടിക്കാലത്തു്, വൈകാതെ വീഴ്ച തുടങ്ങി പാതിരാവു് അകുന്നതുവരെ കെട്ടിവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും, അവരോടും അവരുടെ കുടുംബങ്ങളോടും അവരുൾപ്പെടുന്ന സമുദായരാഷ്ട്രങ്ങളോടും മുതലാളികൾ ചെയ്യുന്ന ഒരു കടുംകൈയാണെന്നുള്ള മഹാനായ കാർഡിനൽ മാനിംഗു പറയുന്നതു്.

ഇക്കാരണത്താൽ, ഫ്രൻസ്–ഷോ മറേറാ ആണെന്നതോന്നുന്ന, പാശ്ചാത്യരാജ്യക്കാരെല്ലാവരുംകൂടെ ബർലിനിൽ സമ്മേളിച്ചു്, പന്ത്രണ്ടുവയസ്സു തികയാത്ത കുട്ടികളെ ജോലിക്കായി നിയമിക്കരുതെന്നു നിശ്ചയിക്കുകയുണ്ടായി. കുടുംബത്തിൽ

മാതാപിതാക്കന്മാരുടെ നേരിട്ടുള്ള നോട്ടത്തിൽ വളർന്ന് ഒരു പ്രാഥമികവിദ്യാഭ്യാസംകൂടി സമ്പാദിച്ചതിനുശേഷംവേണം കുട്ടികളെ ജോലിക്കായി നിയമിക്കാൻ എന്നായിരുന്നു അവരുടെ അഭിമതം.

മഹാനായ പാപ്പായുടെ ഈ ലേഖനം ഇന്നു സർവ്വരാജ്യക്കാരും സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുകയാണ്. അവിടത്തെ സ്വരം പിതൃസഹജമായ സ്നേഹവും സഹതാപവുംകൊണ്ടു പൂരിതമാണെന്നു ലോകം ഇന്നു മനസ്സിലാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവിടുന്ന് ഒരേസമയത്തുതന്നെ "ശക്തനും ശക്തിഹീനനും, ധനവാനും നിർദ്ധനനും" ആയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, രണ്ടുഭാഗക്കാക്കുവേണ്ടിയും പറയുവാൻ സർവ്വഥാ യോഗ്യനാണെന്ന് എല്ലാവർക്കും ഇന്നു സമ്മതംവന്നിരിക്കുന്നു. മഹാനായ പാപ്പാ ഏതൊരു സഭയുടെ തലവനായിരിക്കുന്നുവോ, ആ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉത്സംഗത്തിൽ, തൊഴിലാളിയും മുതലാളിയും, രാജാവും പ്രജയും ഒരുമിച്ചു വിശ്രമിക്കട്ടെ!!!

Imprimi potest.

Fr. Barthalomeo of Jesus,
Prior General.
Ernakulam, 21st–Dec, 1941.

NIHIL OBSTAT.

Fr. JOHN JOSEPH, O. C. D.
Semi iary, Alwaye.
5-2-1942.

IMPRIMATUR.

✠ JOSEPH ATTIPETTY,
Ernakulam, *Abp., Verapoly.*
15-2-1942.

Printed and published by Br. James for the 'S. H. League',
at the J. M. Press, Seminary, Alwaye.

ഞങ്ങളുടെ മാസികകർം.

1. "എസ്. എച്ച്. ലീഗ്."

കത്തോലിക്കാമതസിദ്ധാന്തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച സാമാന്യജ്ഞാനം കേരളീയർക്ക പ്രദാനം ചെയ്യുവാനായി പ്രതിമാസം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചുവരുന്ന ഒരു ചെറുഗ്രന്ഥപരമ്പരയാണ് എസ്. എച്ച്. ലീഗ്. ഇതിൽ മതസംബന്ധമായ വിവിധ വിഷയങ്ങളെ ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടുപോരുന്നു. സന്ദർഭാനുസരണം പുണ്യാത്മാക്കളുടെ ജീവചരിത്രങ്ങൾ, ക്രിസ്തീയ പ്രഹസനങ്ങൾ, കേതിസംവർദ്ധകങ്ങളായ ഗാനമഞ്ജരികൾ ആദിയായവയ്ക്കും സ്ഥാനം നല്കിക്കൊണ്ടാണിരിക്കുന്നത്. വരിസംഖ്യ ആണ്ടിൽ (അഞ്ചൽ) ഫവണ. (പോസ്റ്റ്) ഫക.

2. "കത്തോലിക്കാകുടുംബം."

എസ്. എച്ച്. ലീഗിനോടനുബന്ധിച്ചു നടത്തിവരുന്ന മറെറാരു പ്രതിമാസപ്രസിദ്ധീകരണം. കേരളീയ കത്തോലിക്കാകുടുംബങ്ങളുടെ ശ്രേയസ്സിനെ ലാക്കാക്കി വിജ്ഞാനപ്രദങ്ങളായ വിഷയങ്ങളെ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ യുവജനങ്ങൾക്ക് ഉപകാരപ്രദമായവിധത്തിൽ ഇതിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു "ദിവ്യകാരുണ്യബാലസൈന്യം" (സി. ഇ. സി.) കേരളശാഖയുടെ ഔദ്യോഗികമാസികക്രടിയാണ്. വരിസംഖ്യ ആണ്ടിൽ നു അണ മാത്രം. ഫവ കോപ്പിയിൽ കുറച്ചു് അയച്ചുകൊടുക്കുന്നതല്ല. എന്നാൽ, മൂന്നണ കൂടുതൽ വരിസംഖ്യ കൊടുക്കുന്ന ലീഗുവരിക്കാർക്ക് ലീഗിനോടൊന്നിച്ചു് ഒരോ പ്രതി അയയ്ക്കുന്നതാണ്.

Reg. No. T. 56. L. No. 227

ആഘോഷപൂർവ്വമായ

"സ്ലീവാപ്പാഠം."

റവ. ഫാ. ജോസഫ് മാവുങ്കൽ,

(പരിഷ്കരിച്ച 5-ാം പതിപ്പ്)

ഇതിൽ ഓരോ സ്ഥലത്തിന്റേയും ദൂരാദിസാഹചര്യങ്ങളടക്കിയുള്ള ധ്യാനങ്ങളും ഭക്തിജനകമായ ഗീതവും വിശേഷാൽ ചേർത്തിട്ടുണ്ട്.

വില ക്രണ നൂപൈ

ജെ. സെക്രട്ടറി, എസ്. എച്ച്. ലീഗ്.

A. O. ആലുവാ ബ്രാഞ്ച്.